

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΠΣ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΝΗΠΙΑ

Β. Δ. ΑΝΑΤΗΡΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ • ΘΩΜΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ • ΓΙΩΤΑ ΚΟΥΓΙΑΛΗ •
ΕΥΔΟΞΙΑ ΚΩΤΣΑΛΙΔΟΥ • ΣΟΦΙΑ ΠΕΤΡΙΚΗ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΓΙΑ ΝΗΠΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΠΣ

Συγγραφική ομάδα: *Β. Δ. Αναγνωστόπουλος, Θωμάς Ζωγράφος, Γιώτα Κούγιαλη,
Ευδοξία Κωτσαλίδου, Σοφία Πετρίκη*

Επιτροπή Παρακολούθησης και Παραλαβής

*Σπυρίδων Πανταζής, Καθηγητής Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
Νικολέττα Γκλιάου-Χριστοδούλου, Μόνιμη Πάρεδρος Προσχολικής Αγωγής Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
Αλέξανδρος Κόπτσης, Προϊστάμενος Διεύθυνσης Σπουδών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του ΥΠΕΠΘ
Ευθυμία Γουργιώτου, Πάρεδρος Ε.Θ. του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
Ανδρονίκη Εξάρχου, Σύμβουλος Προσχολικής Αγωγής*

Επιστημονική Επιτροπή Υποστήριξης

*Αναστάσιος Κοντάκος, Καθηγητής ΤΕΠΑΕΣ του Πανεπιστημίου Αιγαίου
Πέτρος Μπερελής, Σύμβουλος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
Χρήστος Γκόβαρης, Αναπληρωτής Καθηγητής, ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας
Αλέξανδρος Κόπτσης, Προϊστάμενος του Διεύθυνσης Σπουδών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του ΥΠΕΠΘ
Ευθυμία Γουργιώτου, Πάρεδρος Ε.Θ. του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
Αθανάσιος Μήνας, Σχολικός Σύμβουλος, Προϊστάμενος Επιστημονικής και Παιδαγωγικής Καθοδήγησης
Π.Ε., Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας
Ανδρονίκη Εξάρχου, Σύμβουλος Προσχολικής Αγωγής*

Ανάδοχος φορέας Συγγραφής

Εκδόσεις Καστανιώτη Α.Ε.

Ανάδοχος φορέας Αναπαραγωγής

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

**Γ΄Κ.Π.Σ. / ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ / Μέτρο 1.2 / Ενέργεια 1.2.3. /
Κατηγορία Πράξεων 1.2.3.β. «Ολοήμερα Νηπιαγωγεία»**

Υπεύθυνη Έργου

Παναγιώτα Σαμπάνη, Προϊσταμένη Μονάδας Α1α ΕΥΕ Προγραμμάτων Κ.Π.Σ.

Στελέχη Υποστήριξης της Υλοποίησης του Έργου

Μαρία Ηλιάκη, Εκπαιδευτικός ΠΕ 18.12

Ιωάννης Μπαθιανάκης, Εκπαιδευτικός ΠΕ 19

Έργο συγχρηματοδοτούμενο 80% από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και 20% από Εθνικούς Πόρους

Β.Δ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ • ΘΩΜΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ • ΓΙΩΤΑ ΚΟΥΓΙΑΛΗ •
ΕΥΔΟΞΙΑ ΚΩΤΣΑΛΙΔΟΥ • ΣΟΦΙΑ ΠΕΤΡΙΚΗ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΝΗΠΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Ο Αντωνάκης και η παρέα του	
Εικονογραφημένη ιστορία	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Οι απορίες του Αντωνάκη	
Κουκλοθέατρο	21
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Τρία, δύο, ένα, ξεκινά η δικιά μας παράσταση με τον Καραγκιόζη και το Κολλητήρι	
Θέατρο Σκιών	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Κουρδιστά φρούτα	
Μουσικοκινητική Μέθοδος	69
ΚΑΡΤΕΛΕΣ	
Κουρδιστά φρούτα	97

Κεφάλαιο 1

Ο Αντωνάκης και η παρέα του

Εικονογραφημένη ιστορία

«Ο Γιαννάκης μένει στην ίδια γειτονιά μ' εμάς, να τον αγαπάτε, να μη μαλώνετε» λέει η μαμά του Αντωνάκη και της Λουίζας. «Μα, ο Γιάννης θέλει να έχει φίλη του τη Λιλή, που είναι δική μας φίλη» διαμαρτύρονται τα «διδυμάκια», όπως τα έλεγαν, γιατί ο Αντώνης και η Λουίζα ήταν δίδυμα αδέρφια.

Με τον Γιάννη δεν έχουν άλλες διαφορές πέρα από τα παιχνίδια. Πηγαίνουν και οι τρεις στο ίδιο νηπιαγωγείο και έχουν την ίδια δασκάλα, την κυρία Ευλαλία.

Η Λιλή πηγαίνει στην α' τάξη του δημοτικού σχολείου. Είναι κόρη της κυρίας που καθαρίζει το νηπιαγωγείο. Μετά τα μαθήματά της, μέχρι να τελειώσει η μητέρα της τη δουλειά, έρχεται στο ολοήμερο νηπιαγωγείο και παίζει με τα παιδιά.

Έχουν γίνει φίλοι και οι τέσσερις: ο Αντωνάκης, η Λουίζα, ο Γιάννης και η Λιλή. Τους λέει ιστοριούλες από όσα γίνονται στο σχολείο της, τους λέει και ανέκδοτα. Είναι πολύ καλή και όλοι την αγαπούν. Όμως και εκείνη βρίσκει τρόπους να δείχνει τη δική της αγάπη.

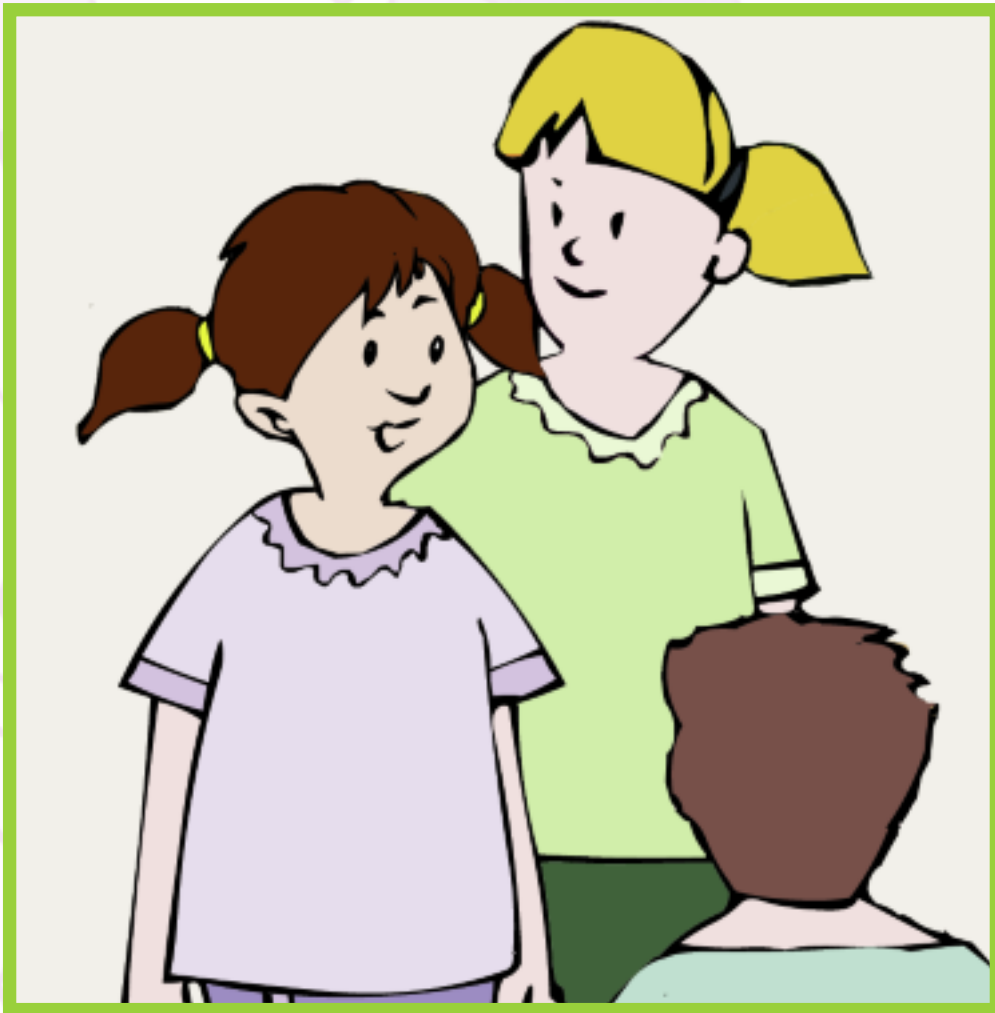
- «Θέλετε να πάμε στο σχολείο μου, να σας δείξω την τάξη μου; Αφού είμαστε στην ίδια αυλή...» λέει στους φίλους της.
- «Α, τι ωραία!» λένε εκείνοι μ' ένα στόμα, και την ακολουθούν.

Ο Αντωνάκης άρχισε τις ερωτήσεις:

- «Είστε όλοι φίλοι εδώ; Είναι καλός ο δάσκαλος; Χωράνε όλα αυτά τα βιβλία στη σάκα σου;»
- «Πώς μάθατε να διαβάζετε;», «Είναι δύσκολα;», «Είναι ωραία να έχεις τόσο πολλούς φίλους;» συνεχίζουν τις ερωτήσεις ο Γιάννης και η Λουίζα.

Η Λιλή απαντάει ευγενικά σε ό,τι τη ρωτούν. Στο τέλος, όμως, προτιμά να βγει στην αυλή να παίξει, γι' αυτό, όταν τη ρωτάει η Λουίζα πόσα βιβλία έχει, η Λιλή απαντά:

- «Ε, όταν του χρόνου έρθεις στο δημοτικό, θα το μάθεις» και βγαίνει από την τάξη της έξω στην αυλή.

Η Λιλή αγαπάει πολύ τη ζωγραφική. Φτιάχνει δέντρα ψηλά με κλαριά φουντωτά, ποταμάκια και μικρά ζώακια να κυκλοφορούν μέσα στο δάσος.

Ο Αντωνάκης έχει πάντα απορίες:

- «Γιατί βάζεις, Λιλή, τα δέντρα δίπλα στο ποτάμι;»
- «Μα για να πίνουν νεράκι» απαντάει εκείνη.

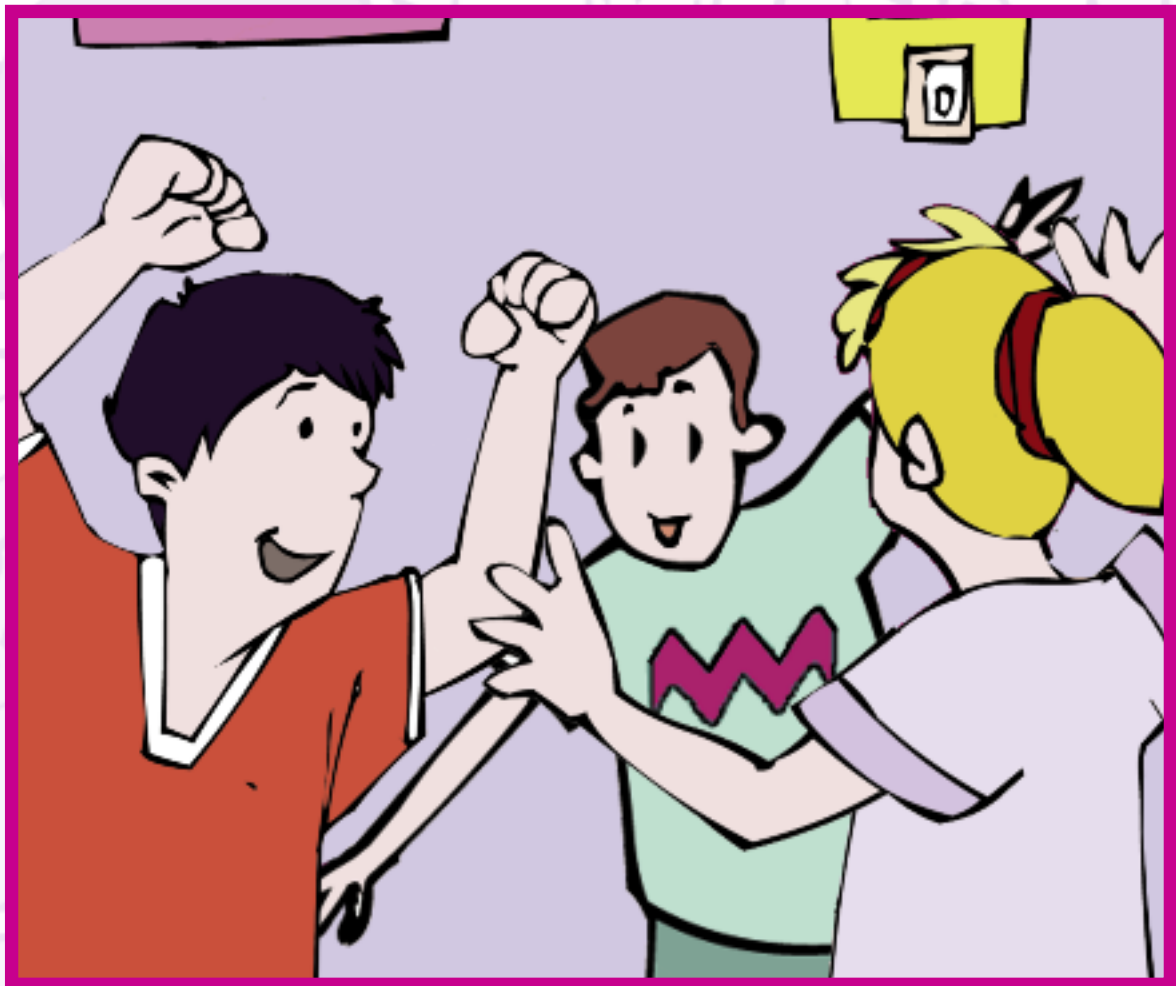
Στη Λουίζα και στον Αντωνάκη αρέσει πολύ η χαρτοκοπτική. Φτιάχνουν σπίτια, ανθρώπους, καράβια και ό,τι μπορεί να φανταστεί κανείς. Τα σχεδιάζουν πρώτα και ύστερα προσεκτικά δουλεύουν με το ψαλίδι.

- «Τι κάνετε; Δεν καταλαβαίνω», ρωτάει ο Γιάννης.
- «Θα καταλάβεις» του απαντούν κι όταν τελειώνει το σχέδιο το δίνουν στη Λιλή για να το χρωματίσει ανάλογα.

Η κυρία Ευλαλία, η νηπιαγωγός, κοιτάζει τη συνεργασία τους και δείχνει να χαίρεται.

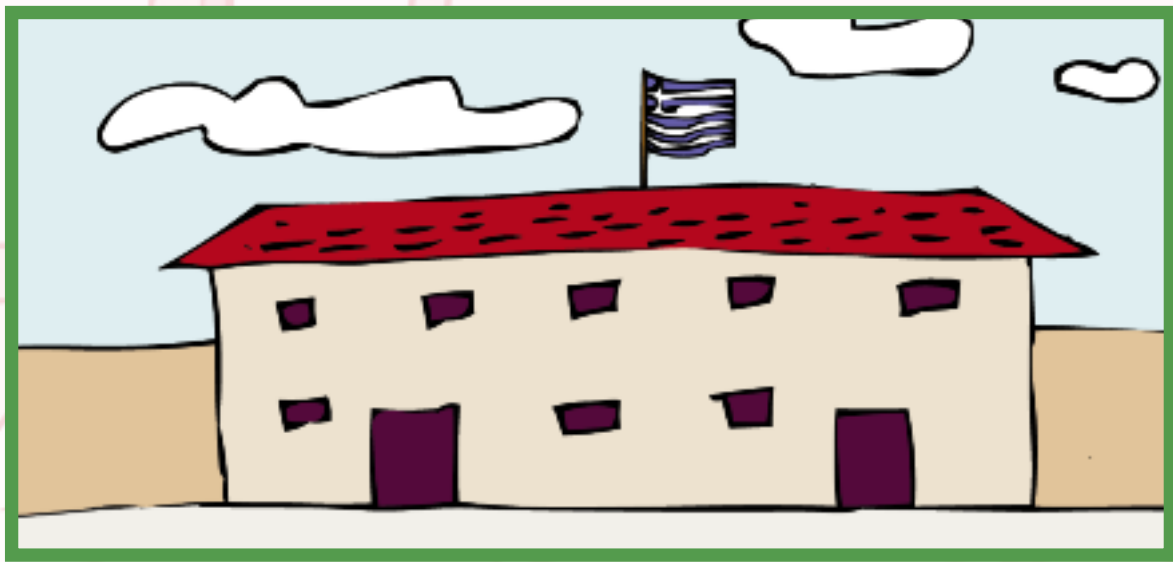
– «Γιαννάκη, κοιτάζεις μόνο; Δε θα ήθελες να κάνεις κάτι και συ;»

Σαν να ντράπηκε κάπως εκείνος... Πηγαίνει και φέρνει το καλάθι για τα άχρηστα χαρτάκια. Βοηθάει να καθαρίσουν το τραπεζάκι και μετά καλούν τη δασκάλα τους να δει τι έχουν κάνει.

– «Μπράβο, μπράβο! Είστε όλοι καλλιτέχνες. Κι ο Γιαννάκης, πολύ πρακτικός» λέει εκείνη με φωνή ζεστή. «Συγχαρητήρια και στη Λιλή που τόσο σας αγαπάει».

– «Μα του χρόνου, κυρία Ευλαλία, θα πηγαίνουμε στο ίδιο σχολείο» απαντάει η Λιλή.

– «Ναι, ναι στο δημοτικό!» λένε με ένα στόμα η Λουίζα, ο Αντωνάκης και ο Γιάννης και λάμπουν από χαρά τα προσωπάκια τους.

ΤΕΛΟΣ

Κεφάλαιο 2

Οι απορίες του Αντωνάκη
Κουκλοδέατρο

Σκηνή πρώτη

(Το σκηνικό δείχνει την αίθουσα του νηπιαγωγείου.)

Πρώτη εμφανίζεται η Λιλή, μαθήτριά του δημοτικού)

Λιλή: Καλησπέρα, πέρα ως πέρα... Ψάχνω τους φίλους μου τον Γιάννη, τη Λουίζα και τον Αντωνάκη. Μήπως τους είδατε, παιδιά; Τι; Πού είπατε ότι είναι; 🎬 κάνει ότι ψάχνει 🎬 Μπα, δεν τους βρίσκω... Πού να είναι, πού να είναι;

Νηπιαγωγός: εμφανίζεται στη σκηνή και δείχνει ευχάριστη έκπληξη που βλέπει τη Λιλή Καλώς τη Λιλή μας! Δείχνεις ανήσυχη, συμβαίνει κάτι;

Λιλή: Καλημέρα, κυρία Ευλαλία! Να, ψάχνω τόση ώρα τους φίλους μου και δεν βλέπω κανένα. Πού έχουν πάει όλοι;

Νηπιαγωγός: Ω, μην ανησυχείς. Μόλις τελείωσαν ένα γλυκό που έφτιαχναν στην κουζίνα. Τώρα πλένουν τα χέρια τους και θα έρθουν.

Λιλή: Ωραία, μέχρι να τελειώσει η μητέρα μου τη δουλειά της, μπορώ να τους κάνω παρέα;

Νηπιαγωγός: Πολύ ευχαρίστως, Λιλή μου. Όλοι χαιρόμαστε τη συντροφιά σου.

Αντωνάκης: 🎬 ακούγεται η φωνή του και η νηπιαγωγός, με μία πρόφαση, φεύγει από τη σκηνή· εμφανίζεται ο Αντωνάκης που δείχνει στενοχωρημένος 🎬

Λιλή: *Τι έπαθες Αντωνάκη μου;*

Αντωνάκης: *■ διστακτικός ■ Να...*

Λιλή: *■ τον ενθαρρύνει να συνεχίσει ■ Να; Τι θέλεις να πεις;*

Αντωνάκης: *Να...*

Λιλή: *■ προστατευτικά ■ Έλα, πες μου.*

Αντωνάκης: Να, σκέφτομαι... του χρόνου, που θα γίνω κι εγώ μαθητής, όπως είσαι εσύ, και θα έρθω στο σχολείο σου, θα με έχεις φίλο;

Λιλή: Και βέβαια θα σε έχω φίλο. Αφού σ' αγαπάω πολύ, το ξέρεις.

Αντωνάκης: Το ξέρω, αλλά να, σκέφτομαι θα είναι δύσκολα τα μαθήματα, άμα δε θα έχω κι εσένα φίλη, πώς θα τα καταφέρω...

Λιλή: Αχ, μου θυμίζεις εμένα, τότε που πήγαινα κι εγώ στο νηπιαγωγείο. Όλο έτσι έλεγα: «θα είναι δύσκολα τα μαθήματα» και «θα είναι δύσκολα τα μαθήματα». Αυτά που κάνετε στο νηπιαγωγείο είναι δύσκολα;

Αντωνάκης: Όχι, βέβαια, αυτά είναι πανεύκολα, σιγά το πράγμα, και παραμύθια ξέρω και να γράφω ξέρω και να ζωγραφίζω ξέρω και να παίζω ξέρω, όλα τα ξέρω.

Λιλή: Ε, αφού είναι τώρα όλα εύκολα, του χρόνου που θα έχεις μεγαλώσει κι άλλο και θα πηγαίνεις στο δημοτικό σχολείο, θα σου φαίνονται το ίδιο εύκολα όλα.

Αντωνάκης: Έτσι λες;

Λιλή: Έτσι λέω, βέβαια... 🎬 μένει λίγο σκεφτική και μετά προτείνει 🎬 Δε μου λες, Αντωνάκη, τώρα που θα κάνουμε διάλειμμα, θα ήθελες να πάμε να σου δείξω την τάξη μου; Αφού είμαστε στην ίδια αυλή.

Αντωνάκης: ■ ενθουσιασμένος ■ *Ναι, ναι, το θέλω πολύ!* ■ φεύγουν ■

Λουίζα & Γιάννης: *Αντωνάκη, Αντωνάκη...*
■ εμφανίζονται στη σκηνή ο ένας μετά τον άλλο, φωνάζοντας το όνομα του Αντωνάκη ■

Λουίζα: ■ απευθυνόμενη στον Γιάννη ■ *Μήπως είδες τον Αντωνάκη;*

Γιάννης: Όχι, τώρα δεν τον βλέπω, πριν από λίγο όμως τον άκουσα να μιλάει με τη Λιλή, στενοχωρημένος μου φάνηκε...

Λουίζα: Γκρινιάρης σου φάνηκε, να λες καλύτερα... Δεν τον αντέχω πια, και στο σπίτι τα ίδια κάνει. Όλο ρωτάει για το δημοτικό σχολείο, την έχει ζαλίσει τη μαμά με τις ερωτήσεις του.

Γιάννης: Αχ, εγώ πολύ χαίρομαι που θα πάω του χρόνου στο σχολείο, πάρα πολύ χαίρομαι. Ο δάσκαλος της πρώτης είναι πολύ καλός.

Λουίζα: Και πού ξέρεις εσύ ότι θα έχουμε το δάσκαλο, μπορεί να έχουμε δασκάλα.

Γιάννης: Και δασκάλα να έχουμε πάλι καλά θα είναι, όλες με γνωρίζουν με το όνομά μου και με αγαπάνε, το ξέρω εγώ.

Λουίζα: Κι εγώ το ξέρω. Προχθές η κυρία Αγλαΐα, την ώρα που είμαστε στο διάλειμμα, μου χάιδεψε το κεφάλι... Πάμε να βρούμε τον Αντωνάκη;

Γιάννης: Πάμε!

Σκηνή δεύτερη

(Το σκηνικό δείχνει την αίθουσα του δημοτικού σχολείου)

Λιλή: Να, Αντωνάκη μου, εδώ είναι η τάξη μου.

Αντωνάκης: Α, είναι μεγάλη η αίθουσα και ο πίνακας μεγάλος. Και η βιβλιοθήκη...

Λιλή: Σου αρέσει;

Αντωνάκης: κοιτάζει γύρω του και δεν ακούει τίποτα από όσα του λέει ... και διαφορετικά θρανία. Πω, πω!

Λιλή: Ε, μην κάνεις έτσι. Του χρόνου θα είσαι και συ στην ίδια αίθουσα.

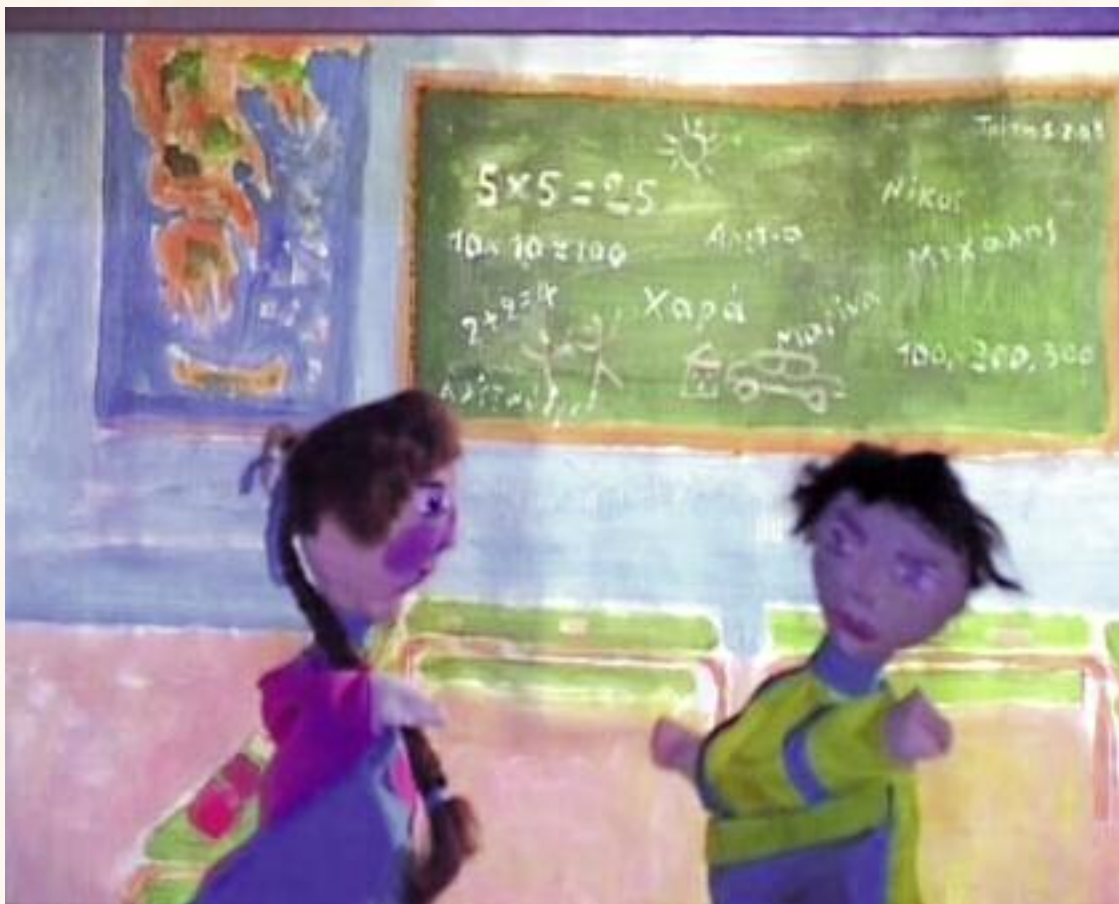
Αντωνάκης: Εγώ θα πιάσω εδώ, κοντά στο παράθυρο.

Λιλή: Μπα, τι βλέπω, από τώρα άρχισες να διαλέγεις!

Αντωνάκης: Και δε μου λες, Λιλή μου, έχεις φίλους εδώ;

Λιλή: Και βέβαια έχω φίλους, με όλα τα παιδιά είμαστε φίλοι. Κι εσύ, του χρόνου, θα έχεις φίλους, αφού πολλά νήπια θα έρθουν στην ίδια τάξη μ' εσένα.

Αντωνάκης: Αυτό δεν το είχα σκεφτεί. Και θα είναι και ο Γιάννης μαζί; Και η Λουίζα;

Λιλή: Φυσικά, θα είναι και η Λουίζα, αφού είναι αδελφή σου. Τα αδέλφια πηγαίνουν μαζί, στο ίδιο το σχολείο. Και ο Γιάννης θα είναι. Όσα παιδιά μένουν στην ίδια γειτονιά, πηγαίνουν στο ίδιο το σχολείο.

Αντωνάκης: Αχ, είμαι πολύ ευχαριστημένος. Πάμε στην αυλή να παίξουμε;

Λιλή: Πάμε! 🎬 φεύγουν 🎬

■ Στη σκηνή εμφανίζονται ο Γιάννης και η Λουίζα ■

Λουίζα: Μα, πού έχουν πάει αυτοί οι δύο και δεν μπορούμε να τους βρούμε; ■ φωνάζουν ■ Λιλή; Αντωνάκη; Κανείς δεν είναι εδώ.

Γιάννης: Πω, πω, κοίτα τι ωραία που είναι, πρώτη φορά μπαίνω μέσα στην τάξη.

Λουίζα: Εγώ έχω ξαναέρθει μια φορά ακόμη. Είδες τι καλά που είναι; Να, στον πίνακα γράφουν κι εδώ κάθονται και διαβάζουν. Θέλω να περάσει γρήγορα ο καιρός, να γίνω μαθήτριά.

Γιάννης: Κι εγώ θέλω να περάσει γρήγορα ο καιρός και να γίνω μαθητής. Να με ρωτάνε «πού πηγαίνεις;» κι εγώ, να λέω «πάω στο δημοτικό σχολείο».

Λουίζα: *Ναι, και μετά να λένε «πω, πω, πόσο μεγάληωσες, μπράβο!»*

Γιάννης: *Θέλω να τραγουδήσω!*

Λουίζα: *Κι εγώ!*

■ τραγουδάνε παρέα ■

Τώρα πια μεγάλωσα
 πάω στο σχολείο
 χείρα σου σ' αποχαιρετώ
 καλό νηπιαγωγείο

■ Κλείνει η σκηνή, ενώ το τραγούδι ακούγεται ■

Σκηνή τρίτη

(Το σκηνικό δείχνει την αίθουσα του νηπιαγωγείου)

Νηπιαγωγός: *Αχ, τα καλά μου τα παιδάκια, τραγουδούν. Χαίρονται που μεγάλωσαν και θα πάνε στο δημοτικό σχολείο. Κι εγώ χαίρομαι μαζί τους. Θα τ' αγαπώ πάντα πολύ και θα τα έχω στην καρδιά μου.*

Μπράβο στον Αντωνάκη.

Μπράβο και στη Λιλή,

Σ' όλα τα παιδιά,

και στο Γιαννάκη

που γίνανε όλοι φίλοι

γλυκό τσαμπί σταφύλι

Νηπιαγωγός: ■ απευθυνόμενη σε όλα τα παιδιά ■ Στο σχολείο που θα πάτε, θα σας αγαπούν οι δάσκαλοι, αλλά κι εγώ, να το θυμάστε, θα σας αγαπώ όλους πολύ!

■ Αρχίζει να σιγοτραγουδά το τραγούδι των παιδιών:

Τώρα πια μεγάλωσα...

και να απομακρύνεται από τη σκηνή ■

Κεφάλαιο 3

Τρία, δύο, ένα, ξεκινά η δικιά
μας παράσταση με τον
Καραγκιόζη και το Κολλητήρι
Θέατρο Σκιών

Κολλητήρι: *Μπαμπάκο, είμαστε οι μοναδικοί στον κόσμο;*

Καραγκιόζης: *Όχι, βρε Κολλητήρι, πίσω απ' το σεντόνι κρύβονται και άλλοι ήρωες και διασκεδάζουν τον κοσμάκη.*

Κολλητήρι: *Στην Ελλάδα, όμως, είμαστε οι μοναδικοί!*

Καραγκιόζης: *Αχ, τι έξυπνο παιδί είσαι εσύ! Λοιπόν, για να μην μπερδεύεσαι, θα σου πω την ιστορία της οικογένειάς μας, για να τη λες στους φίλους σου. Εγώ με το θείο σου τον Χατζηαβάτη δουλεύαμε στην Τουρκία για τον Πασά. Ο Πασάς, όμως, ήθελε να τελειώσει το σαράι του γρήγορα και μας φοβέριζε ότι θα μας σκοτώσει, αν δεν αφήσουμε τα αστεία και δεν στρωθούμε στη δουλειά. Εγώ, όμως, συνέχεια πείραζα τα μαστόρια και τα έκανα να γελάνε. Και ο Πασάς όλο θύμωνε και όλο με μάλωνε.*

Κολλητήρι: *Α, τον άτιμο τον Πασά! Μπαμπάκο, θα του δείξω εγώ! Δηλαδή, μπαμπάκο, ήλθαμε απ' την Τουρκία;*

Καραγκιόζης: *Τι να σου πω, βρε Κολλητήρι, ήρθαμε απ' την Τουρκία ή πήγαμε στην Τουρκία. Πέρασαν πάρα πολλά χρόνια από τότε.*

Κολλητήρι: *Πες μου, πες μου, πήγαμε ή ήλθαμε;*

Καραγκιόζης: *Να σου δώσω μια, να σου πω εγώ...
Ο παππούς μου ο μαυρομάτης ήταν στην Κίνα
και πήγε στην Τουρκία κι έπαιζε θέατρο πίσω απ'
το σεντόνι στην Κωνσταντινούπολη. Κι επειδή
μαυρομάτης στα τούρκικα σημαίνει Καραγκιό-
ζης, όλοι τον φώναζαν Καραγκιόζη.*

Κολλητήρι: *Δηλαδή και πήγαμε στην Τουρκία και
ήλθαμε από την Τουρκία... Μπερδεύτηκα.*

Καραγκιόζης: Πού να σου πω και για την Κίνα, ξεντέρι μου.

Κολλητήρι: Να μου πεις, να μου πεις, μπαμπάκο, είμαι ένας νέος γεμάτος διάθεση για γνώση.

Καραγκιόζης: Εγώ είμαι ένας γέρος γεμάτος διάθεση για μάσα.

Κολλητήρι: Για να ξεχάσουμε την πείνα, πες μου για την Κίνα.

Καραγκιόζης: Λοιπόν, στα παλιά τα χρόνια οι Κινέζοι δεν είχαν κουρτίνες στα παράθυρά τους. Για να μην τους βλέπουν οι γείτονες, όμως, σκέπαζαν τα τζάμια με χαρτιά. Την ημέρα ήταν μια χαρά και δε φαινόταν τίποτα, το βράδυ όμως που άναβαν τα φανάρια και τα κεριά για να βλέπουν, οι γείτονες έβλεπαν μέσα από τα παράθυρα τις σκιές τους. Κάθε σπίτι ήταν και ένα θέατρο σκιών.

Κολλητήρι: Μπράβο στους Κινέζους! Μπαμπάκο, εμείς γιατί δεν έχουμε κουρτίνες; Μπαμπάκο, μπαμπάκο, το βρήκα! Τώρα, που δε μας έχει κόψει ακόμη η ΔΕΗ το ρεύμα, να βάλουμε, λέει, χαρτί στο παράθυρό μας, για να βλέπει ο κόσμος απ' έξω τις σκιές μας και να γελάει!

Καραγκιόζης: 🎬 όλο γλύκα 🎬 Έλα εδώ παιδάκι μου, έλα εδώ καμάρι μου...

Κολλητήρι: 🎬 πλησιάζει 🎬 Ναι, μπαμπάκο, παρών!

Καραγκιόζης: 🎬 του δίνει μία ξαφνική σφαλιάρα 🎬 Να, πάρε μία, για να μάθεις να λες βλακείες.

Κολλητήρι: 🎬 κλαίει 🎬 Γιατί; Είναι καλή ιδέα, θα γίνουμε παγκόσμιοι πρωταγωνιστές, θα...

Καραγκιόζης: *Να, πάρε ακόμη μία, για να σταματήσεις να κλαις.*

Κολλητήρι: *Γιατί..., δε θέλεις να γίνουμε πρωταγωνιστές;*

Καραγκιόζης: *Είμαστε παγκόσμιοι πεινάλες.*

Κολλητήρι: Μπαμπάκο, οι φίλοι μου στο νηπιαγωγείο θέλουν να φτιάξουν ένα μικρό θέατρο σκιών και εγώ σαν άξιος γιος σου πρέπει να τους βοηθήσω.

Καραγκιόζης: Θέατρο; Και τι να το κάνουνε το θέατρο σκιών;

Κολλητήρι: Θέλουνε να καλέσουνε μία μέρα τα παιδιά του δημοτικού και να παίξουνε όλοι μαζί παρέα.

Καραγκιόζης: Γνωρίζονται τα νήπια με τα παιδιά του δημοτικού;

Κολλητήρι: Ναι, αμέ, αμέ, έχουν φίλους εκεί... Ε, και όσοι δεν έχουνε, θέλουν ν' αποκτήσουνε.

Καραγκιόζης: Μπράβο Κολλητήρι, να βοηθήσεις τα παιδιά κι όταν το φτιάξετε, να φάτε, να πιείτε και νηστικοί να κοιμηθείτε.

Κολλητήρι: Στο ολόημερο που με στέλνεις και τρώμε και πίνουμε και ξαπλώνουμε να ξεκουραστούμε, αλλά θέλουμε να παίξουμε και θέατρο.

Καραγκιόζης: Και γιατί δεν μου το είπες, βρε, να'ρθω να γραφτώ κι εγώ, να τρώω και να πίνω και να ξαπλώνω τζάμπα;

Κολλητήρι: Λέγε μπαμπάκο, κουράστηκα, λέγε τι χρειάζεται για να παίξουμε θέατρο σκιών...

Καραγκιόζης: Λοιπόν, μόνο ένα λευκό σεντόνι τεντωμένο και πίσω του μια λάμπα. Τζάμπα θέατρο, που λένε.

Κολλητήρι: Μόνο; Και με τι θα παίζουμε, πού θα βρούμε κούκλες;

Καραγκιόζης: Στην αρχή μπορείτε να παίζετε με το σώμα σας. Θα έχει πολύ πλάκα! Στη συνέχεια μπορείτε να φτιάξετε μεγάλες κούκλες πάλι με το σώμα σας μπαίνοντας μπροστά στο φως και σχεδιάζοντας τη σκιά σας πάνω σε ένα χοντρό χαρτόνι.

Κολλητήρι: *Α, θα φτιάξει ο καθένας τον εαυτό του;*

Καραγκιόζης: *Μπράβο ξεφτέρι μου! Και θα παίξετε το δικό σας θέατρο σκιών με πρωταγωνιστές εσάς τους ίδιους.*

Κολλητήρι: *Επιτέλους, θα γίνω πρωταγωνιστής! Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε, μπαμπάκο, όλοι μαζί, όταν βρεθούμε με τα παιδιά του δημοτικού σχολείου;*

Καραγκιόζης: Βρε μπελά που βρήκα! Και πεινάω! Μπορείτε να φτιάξετε και πιο μικρές χάρτινες κούκλες, αλλά πρέπει να σας βοηθήσει και η δασκάλα σας, για να μπορέσετε να τις κάνετε να κουνάνε τα χέρια και τα πόδια τους. Και φυσικά θα χρειαστείτε διπλόκαρφα.

Κολλητήρι: Μπαμπάκο, τι είναι τα διπλόκαρφα; Τρώγονται;

Καραγκιόζης: Όχι βρε! Δεν τρώγονται. Είναι καρφιά με δύο πόδια, θα τα βρείτε στα βιβλιοπωλεία.

Κολλητήρι: *Κι αν... αρχίσουν να τρέχουν; Έχουν πόδια, είπες...*

Καραγκιόζης: *(τον αρχίζει στις σφαλιάρες) Να, να, να, για να μάθεις να λες εξυπνάδες.*

Ύστερα από μέρες...

Κολλητήρι: *Μπαμπάκο, να σου πω τα νέα. Φτιάξαμε κούκλες μαζί με τα παιδιά του δημοτικού και γίναμε φίλοι! Του χρόνου θέλω και γω να γίνω μαθητής στο δημοτικό!*

Καραγκιόζης: *Κολλητήριοιιι. 🎬 τον φωνάζει 🎬*

Κολλητήρι: *Ναι, μπαμπά!*

Καραγκιόζης: 🎬 του δίνει μία 🎬 *Να, για να μάθει να είσαι ευγενικός! Ξαναφωνάζω: Κολλητήρι.*

Κολλητήρι: *Ναι, μπαμπά!*

Καραγκιόζης: 🎬 του δίνει ακόμη μία 🎬 *Πάρε ακόμη μία, να γίνουνε δύο.*

Κολλητήρι: 🎬 κλαίει 🎬 *Γιατί βαράααας;*

Καραγκιόζης: *Ακόμη δεν κατάλαβες; Ξαναφω-
νάζω: Κολλητήρι.*

Κολλητήρι: 🎬 κάθεται για λίγο σκεφτικό και μετά σπεύδει
να απαντήσει 🎬 *Μάλιστα, πατέρα.*

Καραγκιόζης: *Έτσι, μπράβο. Δε μου λες, παιδί μου,
στο δημοτικό θα... τρώτε;*

Κολλητήρι: Δεν ξέρω. Θα μαθαίνουμε γράμματα και θα είμαστε όλοι φίλοι. Να, θα είμαστε του χρόνου, όλα τα νήπια παρέα, στην πρώτη τάξη του δημοτικού και στο διάλειμμα θα έχουμε για φίλους μας τα μεγαλύτερα παιδιά!

Καραγκιόζης: 🎬 ανυπόμονα 🎬 Τίποτε άλλο; Τίποτε άλλο;

Κολλητήρι: Τώρα που το λες, είδα ότι τα παιδιά στο διάλειμμα τρώνε το κολατσιό τους. Α, ναι και το μεσημέρι, τα παιδιά του ολοήμερου δημοτικού τρώνε το φαγητό τους.

Καραγκιόζης: 🎬 ανακουφισμένος 🎬 Ε, άμα είναι έτσι, να πας παιδί μου στο δημοτικό, και όταν τρώτε να φωνάζετε κι εμένα. Θα φάμε, θα πιούμε και νηστικοί θα κοιμηθούμε!

Κολλητήρι: Μπαμπάκο, σε προσκαλούμε στο ολόήμερο νηπιαγωγείο μας να παρακολουθήσεις την παράστασή μας. Θα είναι και οι φίλοι μας από το δημοτικό!

Καραγκιόζης: Φαΐ θα 'χει;

Κολλητήρι: Ονουνου! Μπόλικο! Ετοιμάσαμε μπουφέ, μας βοήθησαν και οι γονείς. Θα φάτε, θα πιείτε και θα μας δείτε.

Καραγκιόζης: Μωρέ, για να δω, κατά πού πέφτει ο μπουφές; Τον είδα! Τρέχω!

Κολλητήρι: Τρέχω, τρέχω κι εγώ, δε θα μείνει τίποτε για μένα... Κι έχω να φάω από χτες. Ευχαριστούμε που μας χειροκροτήσατε, μπαμπάκο, τρέξε στο μπουφέ να προλάβεις το φαΐ. Άσε και για μένα!

ΤΕΛΟΣ

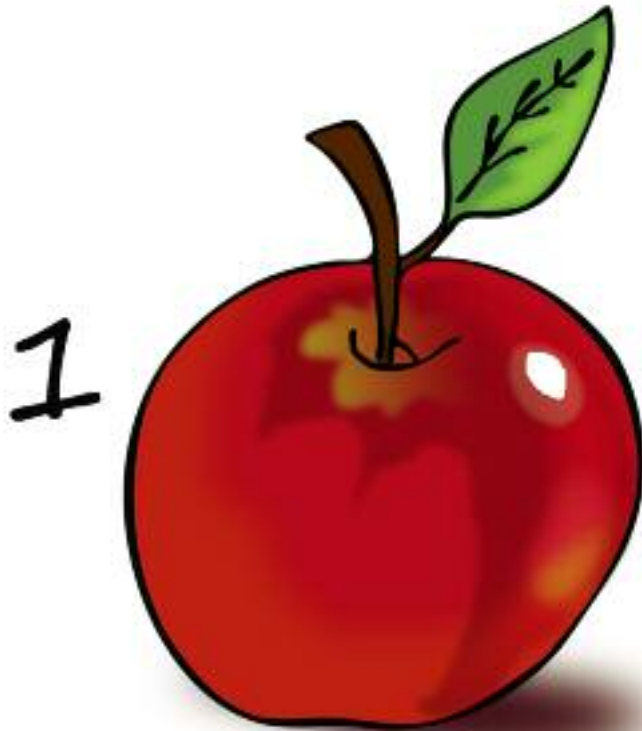

Κεφάλαιο 4

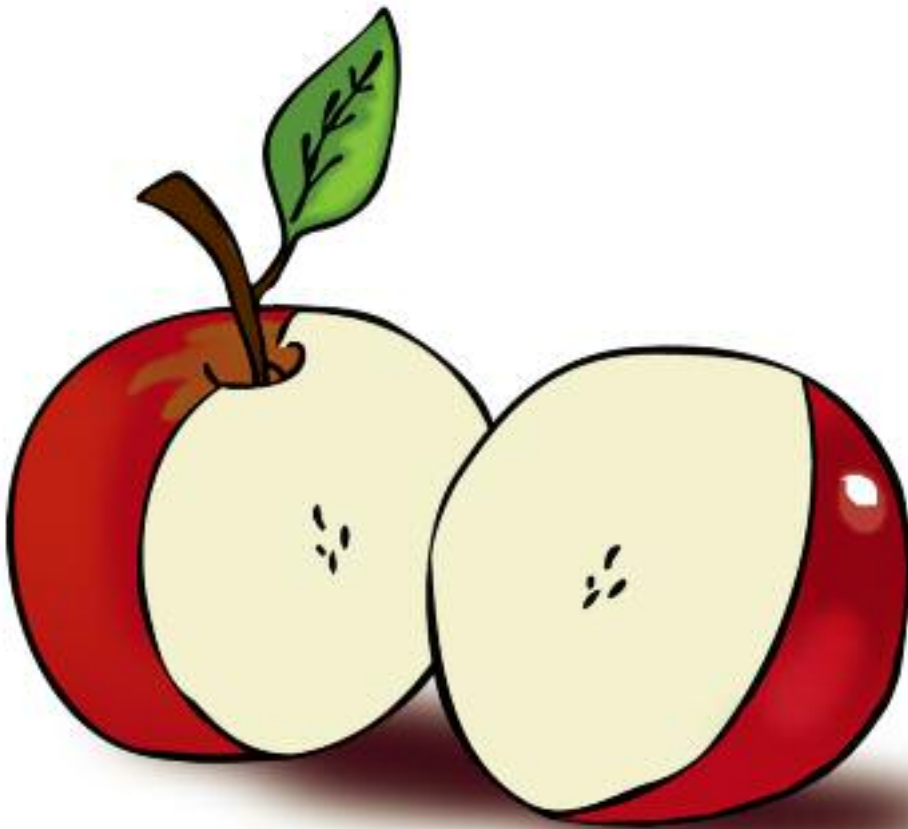
Κουρδιστά φρούτα

Μουσικοκινητική Μέθοδος

Παραμυθιάς: Παραμύθι, παραμύθι, το κουκί και το ρεβύθι εμαλώνανε στη βρούση, πέρασε και η φακή και τα βάζει φυλακή, και η φάβα τους φωνάζει, φακή βγάλ' τα δεν πειράζει. 🎬 αφήγηση με τέτοιο τρόπο ώστε να ακούγονται καθαρά οι συλλαβές και να γίνεται αντιληπτός ο ρυθμός 🎬

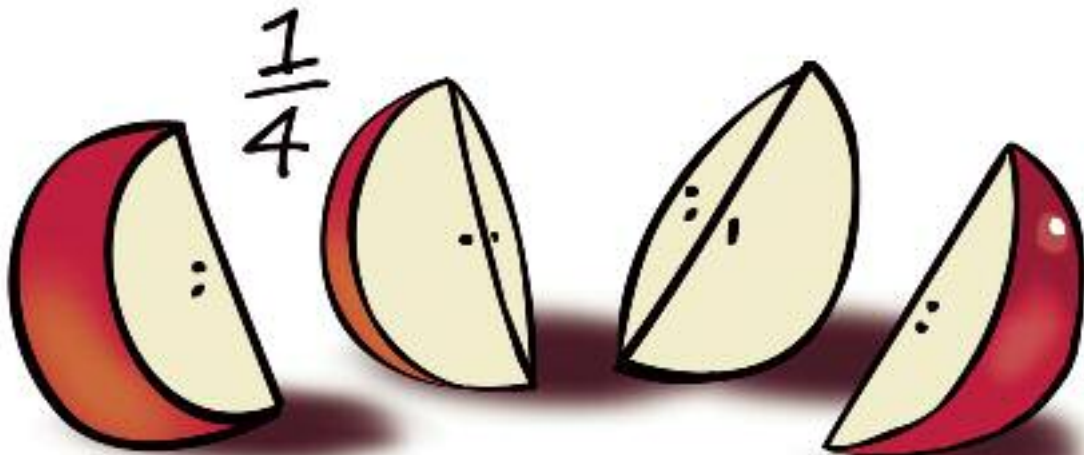

Σσσς... Ηουχία... 🎬 **παύση** 🎬 Το παραμύθι μας αρχίζει, αλλά αυτό δεν είναι ένα παραμύθι όπως τα άλλα. Σε αυτό το παραμύθι πρέπει να μπεις κι εσύ και να παίξεις μαζί με τους ήρωες της ιστορίας. Λοιπόν, ξεκινάμε; Ένα – δύο – τρία, μπες μέσα στο παραμύθι γρήγορα: Μια φορά κι έναν καιρό, ήσουν εσύ, ήμουν κι εγώ 🎬 με κάποιο ρυθμό 🎬, και πήγαμε σε τόπο μακρινό... 🎬 μελωδία που να δείχνει φανταστική ατμόσφαιρα 🎬

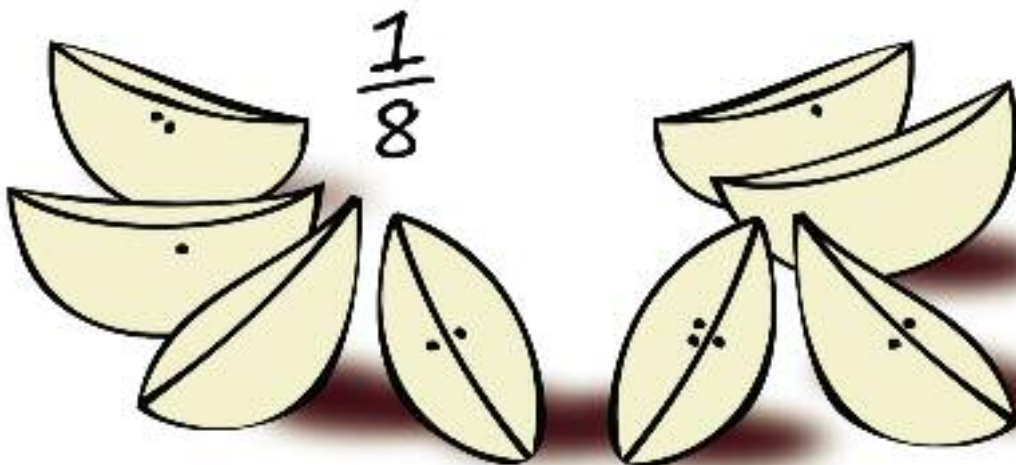

$$\frac{1}{2}$$

Σε λίγο φτάνουμε ■ ακούγονται αργά βήματα – ολόκληρο μέτρο ■, πολύ αργά βαδίζεις, περπάτα πιο γρήγορα ■ ακούγονται βήματα σε μισό $\frac{2}{4}$ ■,

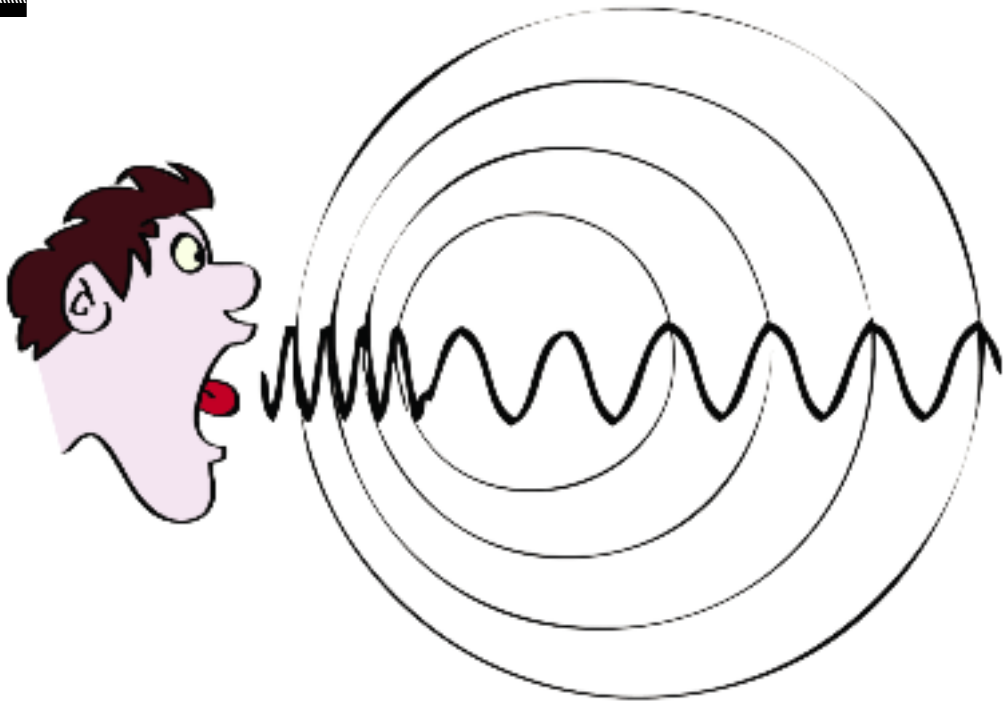

ακόμα πιο γρήγορα, δεν θα προλάβουμε τους ήρωες του παραμυθιού ■ ακούγονται βήματα σε $\frac{1}{4}$ ■, μάλλον πρέπει να τρέξουμε λίγο, αργήσαμε ■ $\frac{1}{8}$ ■.

Ουφ, τα καταφέραμε, βρισκόμαστε στη χώρα των φρούτων. Πάμε να γνωρίσουμε τους ήρωές μας. Πρόσεξε όμως εκεί που θα πάμε, πρέπει να τραγουδάμε. Να, μπροστά μας βλέπω το Μήλο.

Μήλο: Καλώς τα παιδιά, πώς από δω; 🎬 φωνή μπάσα 🎬

Παραμυθάς: Σκεφτήκαμε να μπούμε στο παραμύθι σας, να σας γνωρίσουμε και να γίνουμε φίλοι.

Μήλο: Γιατί, δεν μας ξέρετε; Δεν ξέρετε τα φρούτα; Αφού είμαστε διάσημα, όλοι οι άνθρωποι μας αγαπάνε.

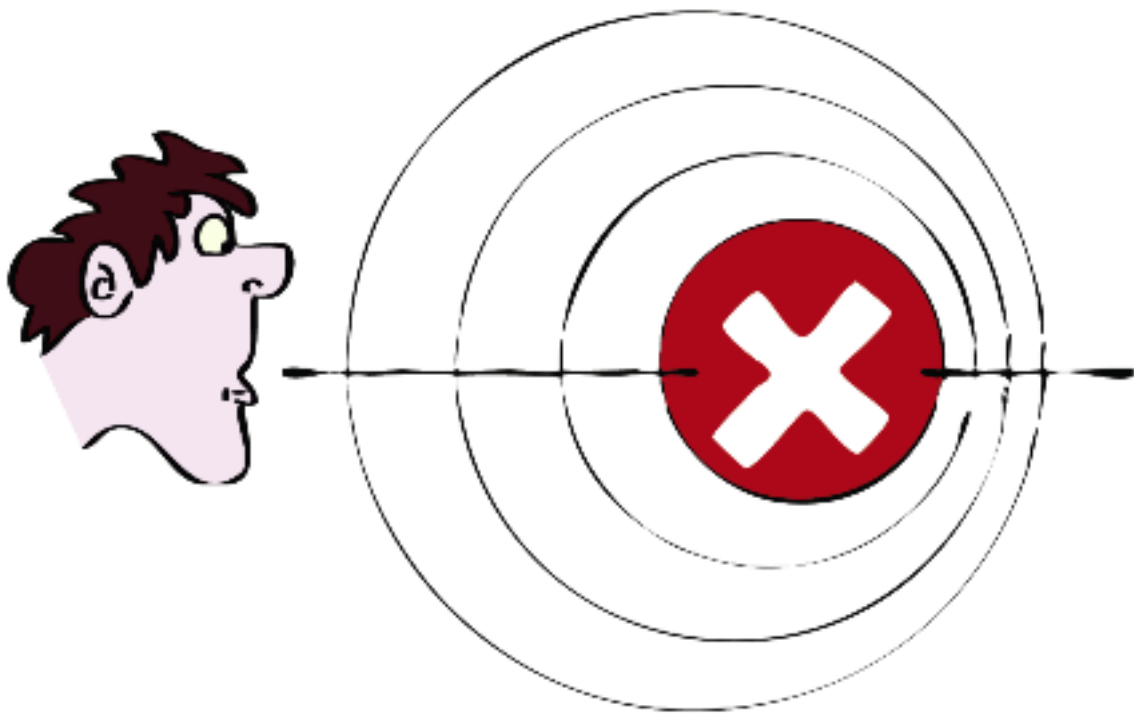
Παραμυθάς: *Ναι, αλλά εσείς δεν είσατε απλά φρούτα, είσατε «άλλα φρούτα»!*

Μήλο: *Ε, ναι! Έχεις δίκιο, είμαστε κουρδιστά φρούτα. Όποιος μας κουρδίζει, όμως, πρέπει να χορεύει μαζί μας.*

Παραμυθάς: *Τι λέτε, παιδιά, να το κουρδίσουμε λίγο; ■ μικρή παύση για να ακουστεί η απάντηση των παιδιών ■ Να το κουρδίσω; Για φωνάξτε δυνατά, να σας ακούσω. ■ μικρή παύση ■*

Μήλο: Πολύ ευχαρίστως, αλλά θα παίξετε κι εσείς μαζί μου, εγώ θα βγάλω ήχους και εσείς θα κινείστε σύμφωνα με αυτούς, εντάξει; Έλα, κούρδισέ με. 🎬 ακούγεται κούρδισμα, το Μήλο βγάζει κάποιους ήχους, με ένταση, ύψος, χροιά 🎬

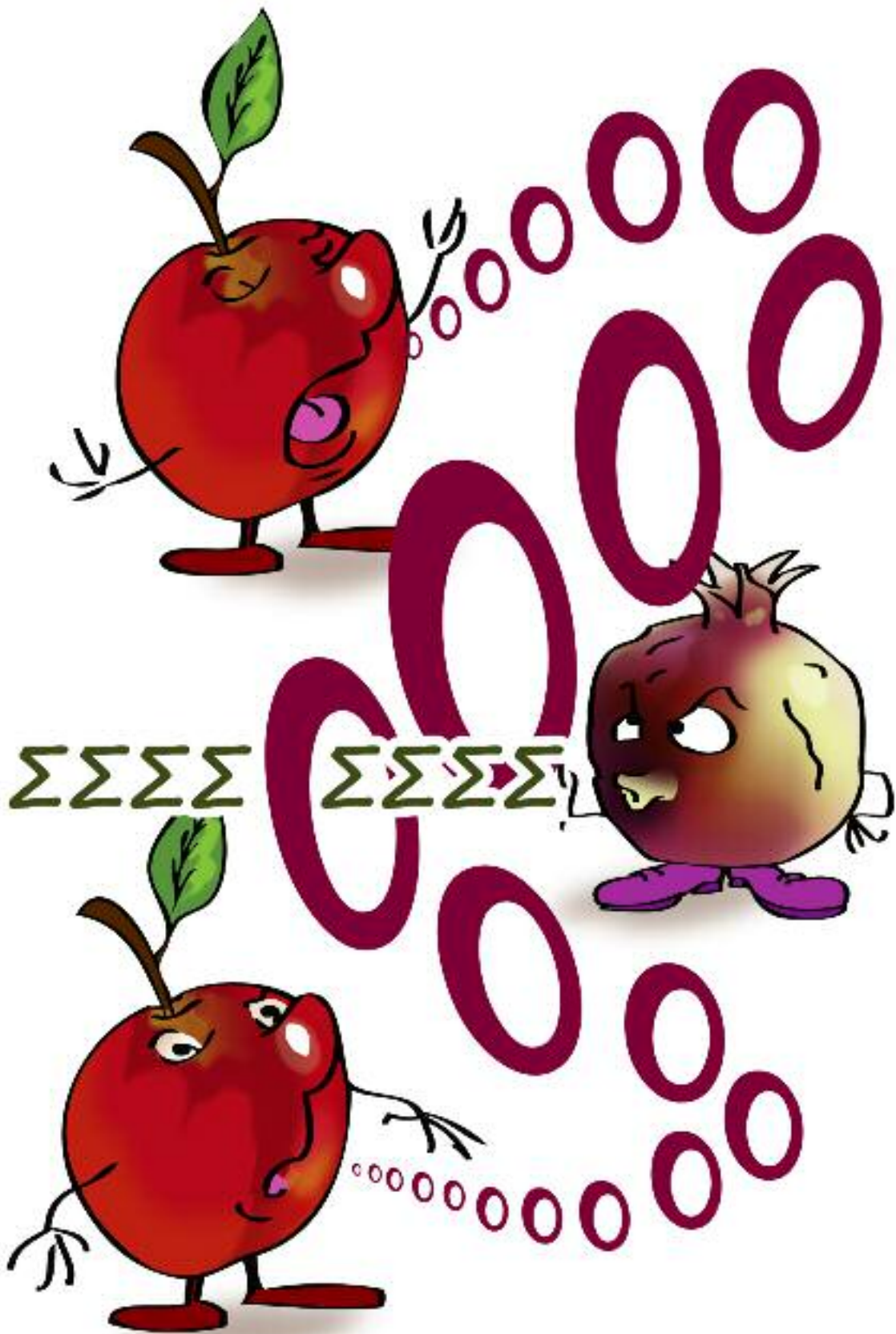
Μήλο: Αχ κούρδισέ, με περισσότερο, θέλω να βγάλω μουσική και να τραγουδήσω 🎬 κούρδισμα και ακούγεται το «Μήλο μου κόκκινο» στην πρώτη στροφή σταματά απότομα η μουσική 🎬.

Ε, τι κάθεται και ακούς; Ακολούθα το ρυθμό, χτύπα τα χέρια, τα πόδια, το κεφάλι σου, ό,τι θες, μόνο χτύπα. 🎬 ξαναρχίζει το τραγούδι με συνοδεία παλαμάκια, πόδια, κρουστά 🎬

Είμαι πολύ ευτυχισμένο, οι άνθρωποι με αγαπάνε, με τρώνε για τις βιταμίνες μου, με βάζουν στα τραγούδια τους, οι αρρώστιες με φοβούνται είμαι δυνατόοοοοοο. 🎬 ήχος μακρός και αυξανόμενος 🎬

Ρόδι: Σσσς... Ησυχία!

Μήλο: Είμαι δυνατόoooooooooooo 🎬 ήχος μακρός που ελαττώνεται 🎬. Μπα, ήρθε και το Ρόδι! Καλώς το, πώς από δω;

Ρόδι: Άκουσα το τραγούδι μου και ήρθα και γω, να δω τι κάνετε; Είστε καλά; Πώς από δω; 🎬 μιλάει κοφτά 🎬

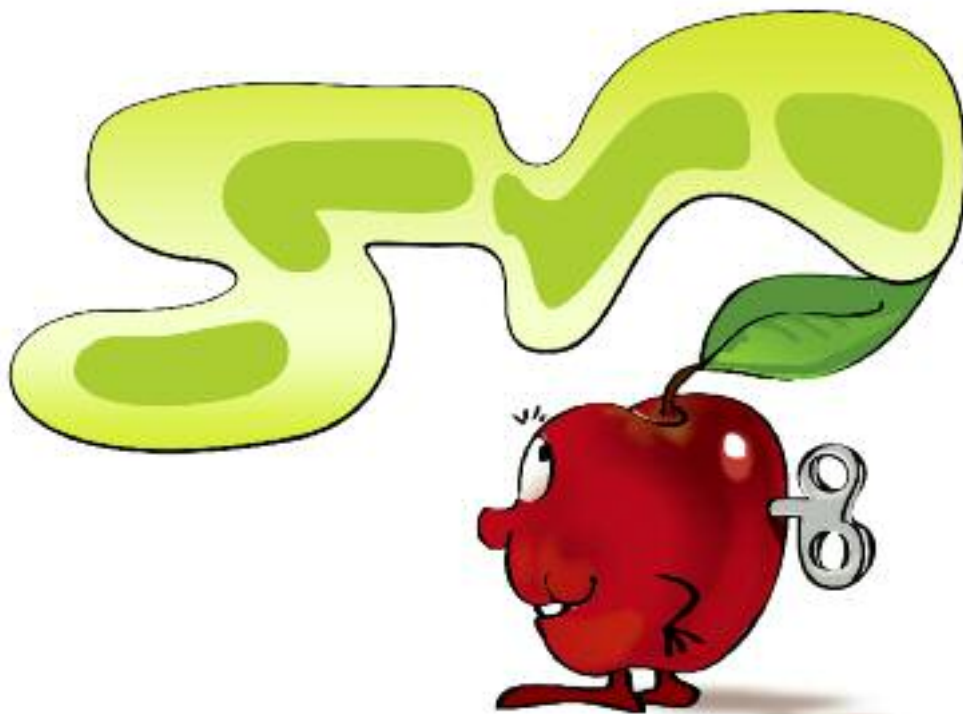

Μήλο: Το τραγούδι μου θέλεις να πεις.

Ρόδι: Γιατί σε λένε ρόιδο βαμμένο; Χα, χα, χα, χα.

■ κοφτά και ψηλά ■

Μήλο: Όχι, με λένε μήλο μου κόκκινο, χι, χι, χι, χι-
ιιιι. ■ ήχος μακρός – συνεχόμενα και χαμηλά ■

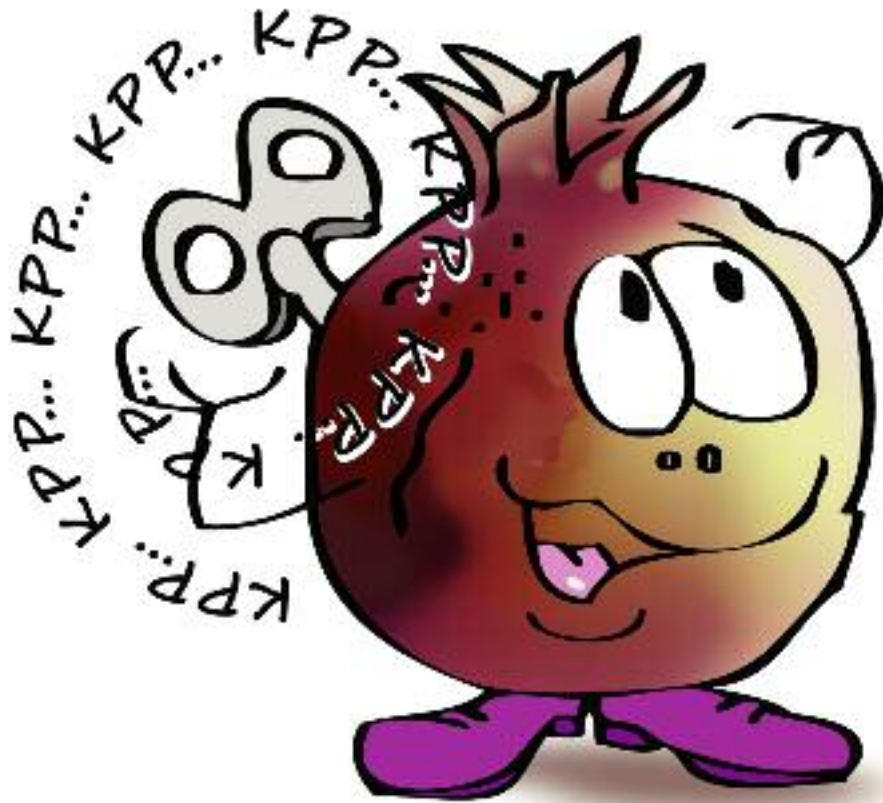
Παραμυθάς: Σσσς... Σταματήστε ■ παύση ■, το τραγούδι δεν ανήκει σε κανέναν. Το τραγούδι γράφτηκε για μια όμορφη κοπέλα που μοιάζει με μήλο και ρόιδο, δροσερή, με κόκκινα μάγουλα, για άλλον γράφτηκε και μαλώνετε εσείς;

Μήλο: Το ένα μήλο την ημέρα το γιατρό τον κάνει πέρα, για ποιον γράφτηκε;

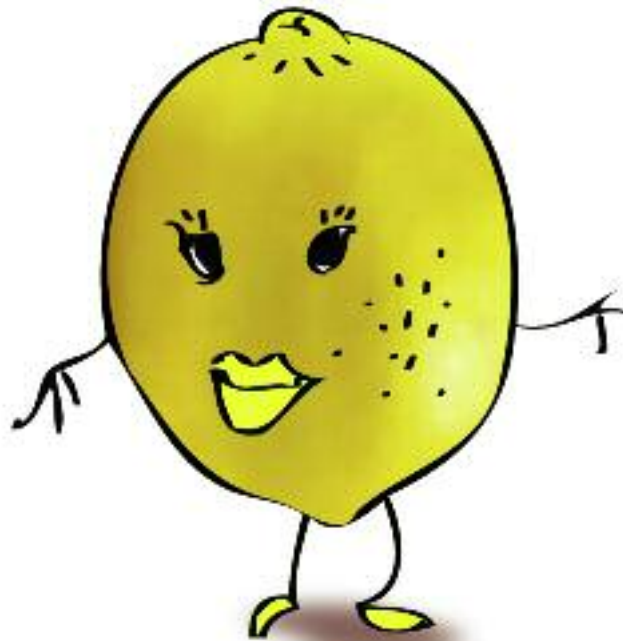

Ρόδι: Ποιο φρούτο είναι τυχερό και γουρλίδικο; Είμαι γεμάτο τύχη! Ωχ, τι βλέεεεπω; Έρχεται η Λεμονίτσααα! Αχ, κουρδίστε με γρήγορα να πάρω φόρα, μιμιμυιι, φαφαφααααα, ντοντοντοοοοο.

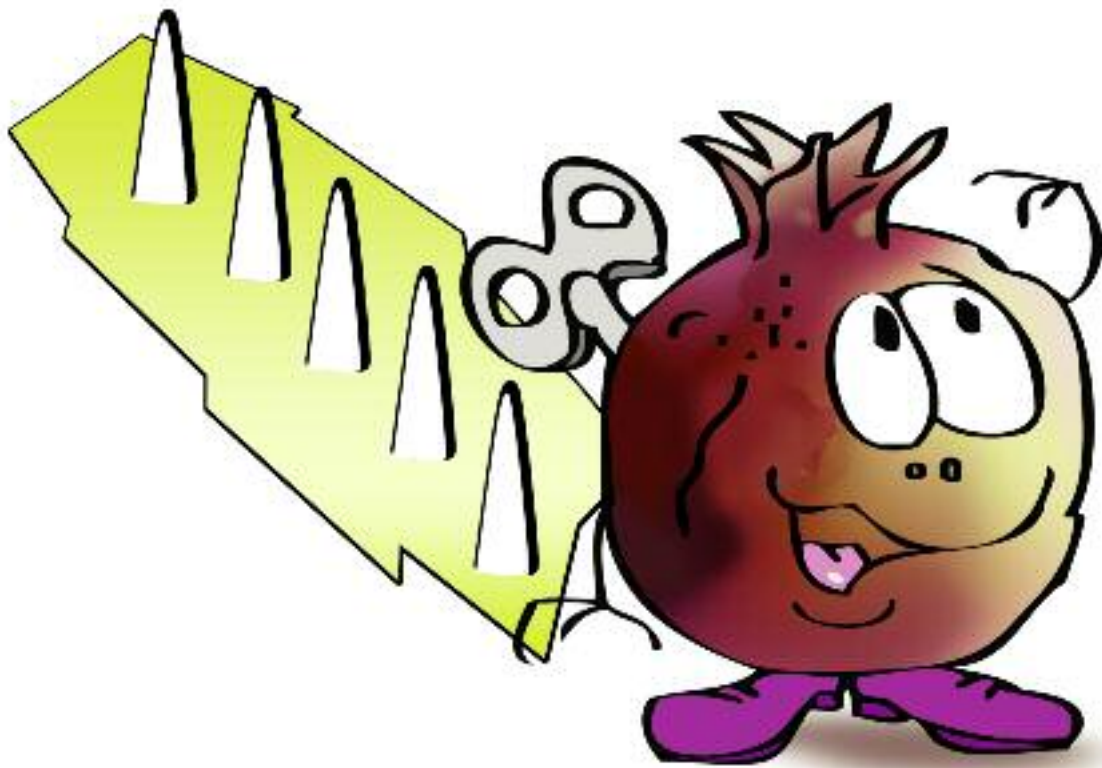
🎬 κούρδισμα με το σήμα της έναρξης 1-2-3 και, ακούγεται το τραγούδι «Λεμονάκι μυρωδάτο» 🎬 Στην πρώτη στροφή βοηθάτε και σεις. 🎬 χτυπούν το ρυθμό 🎬

Λεμονίτσα: ■ μιλάει χαμηλά ■ Σε ευχαριστώ πολύ Ρόδι μου, με συγκίνησες.

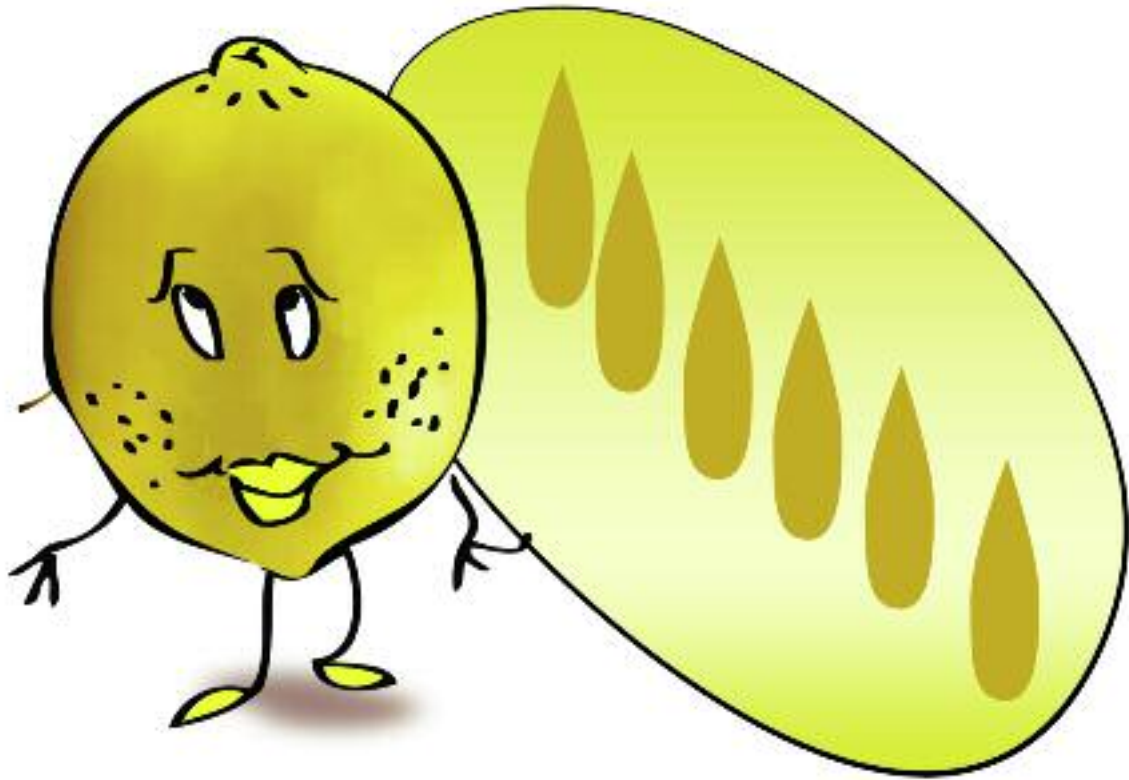
Ρόδι: 🎬 μιλάει ψηλά και κοφτά 🎬 Ωωω, στην ομορφιά και στη δροσιά σου τραγουδώ και το χέρι σου φιλώ. Παιδιά, σηκώστε κι εσείς τα χέρια σας ψηλά, χοροπηδήστε μαζί μου! Ωωωωωω! 🎬 σε υψηλούς τόνους 🎬

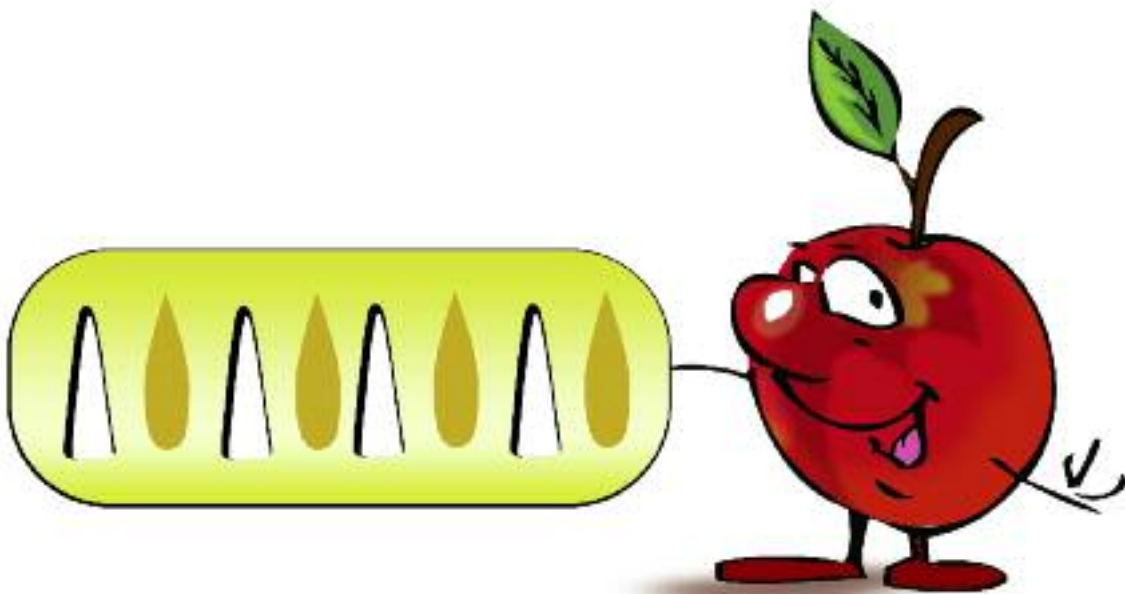
Λεμονίτσα: Και τώρα, ακούνητοι και τα χέρια πολύ χαμηλά. Ωωωω! 🎬 σε χαμηλούς τόνους 🎬

Ρόδι: Ψηλά: Ωωωω! 🎬 ψηλά 🎬

Λεμονίτσα: Χαμηλά: Ωωωω! 🎬 χαμηλά 🎬

Μήλο: Και τώρα, πότε ψηλά, πότε χαμηλά! Ωωωωωω 🎬 μια ψηλά, μια χαμηλά 🎬

Λεμονίτσα: 🎬 μιλάει χαμηλά 🎬 Σε ευχαριστώ πολύ
 Ρόδι μου, με συγκίνησες. Αχ, κουρδίστε με, θέλω
 να τραγουδήσω κι εγώ. Παιδιά, χορέψτε μαζί μου!
 🎬 κούρδισμα 1-2-3 και... 🎬

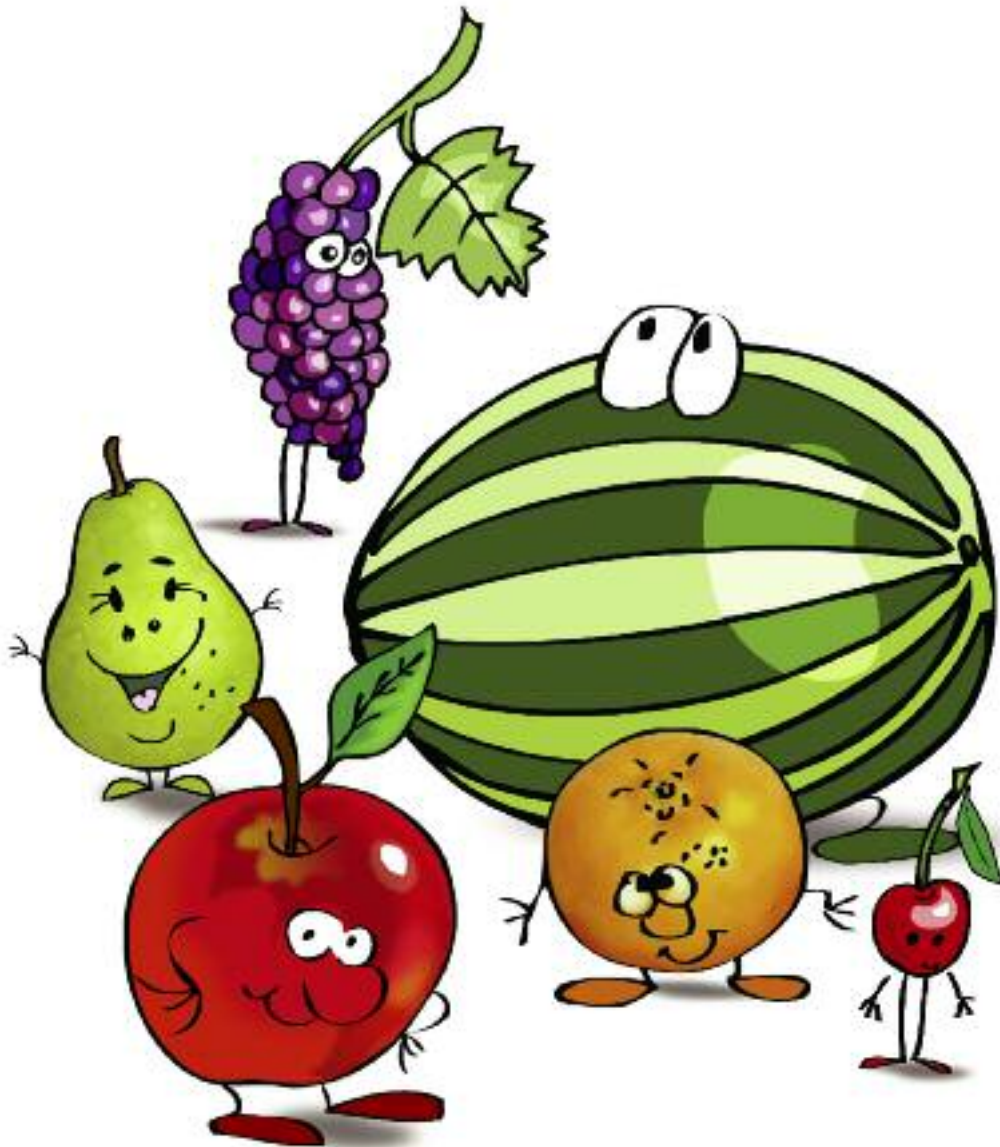

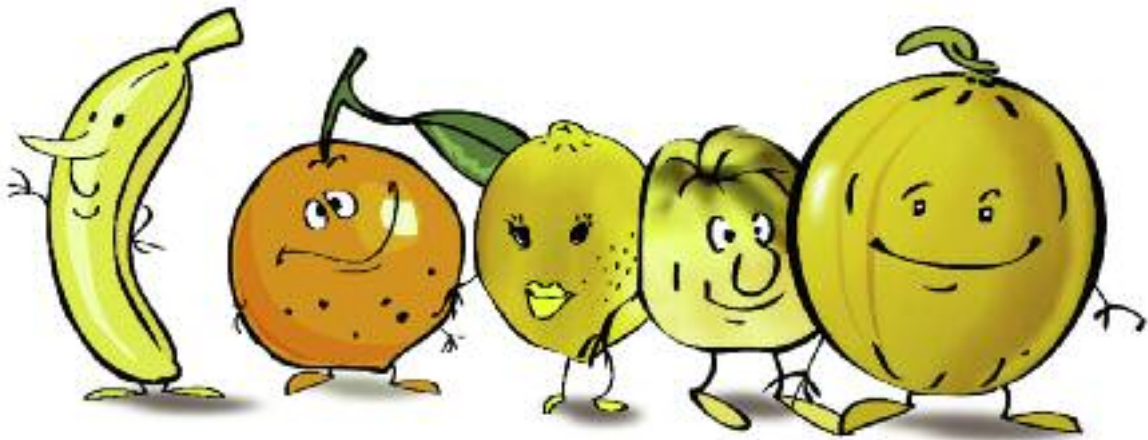
*Δεν είμαι μόνη, δεν είμαι μόνη
 Είμαι το κίτρινο λεμόνι
 Έχω τους φίλους μου παρέα
 και η ζωή είναι ωραία
 Δεν είμαι μόνη, δεν είμαι μόνη
 Έχω το κίτρινο κυδώνι
 Που η ομορφιά του είναι κρυμμένη
 Μέσα σε χνούδι φυλαγμένη
 Δεν είμαι μόνη, δεν είμαι μόνη
 Έχω το κίτρινο πεπόνι
 Όλη τη γλύκα του χαρίζει
 Και όλους γύρω τους δροσίζει 🎬 βαλς 🎬*

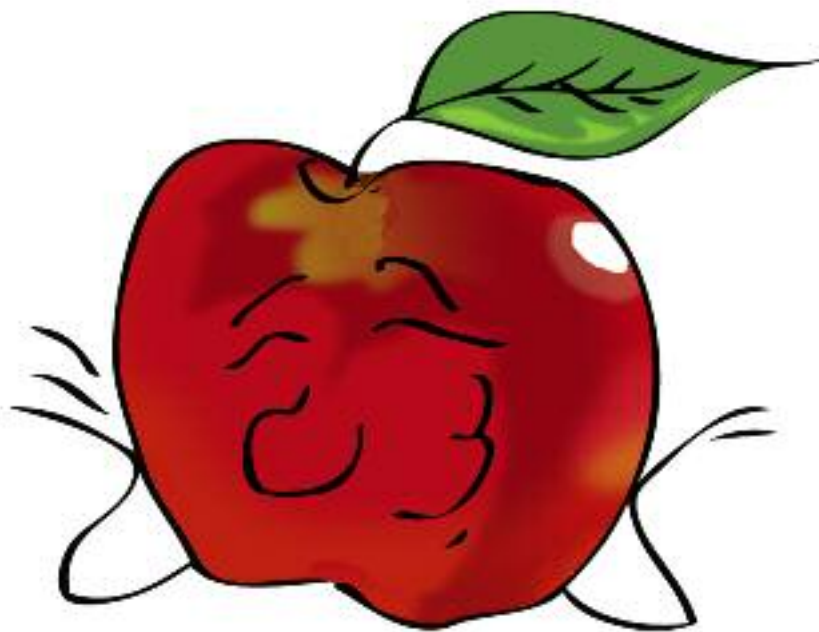
Ρόδι: Με πληγώνει το Λεμόνι. Δηλαδή εμείς δεν είμαστε φίλοι σου, Λεμονίτσα;

Λεμονίτσα: Ωωω, δεν ήθελα να πω αυτό. Όλα τα κουρδιστά φρούτα είμαστε μια παρέα, αλλά το Λεμόνι, το Κυδώνι και το Πεπόνι έχουν το ίδιο χρώμα και στο τέλος φωνάζουν και «όνι».

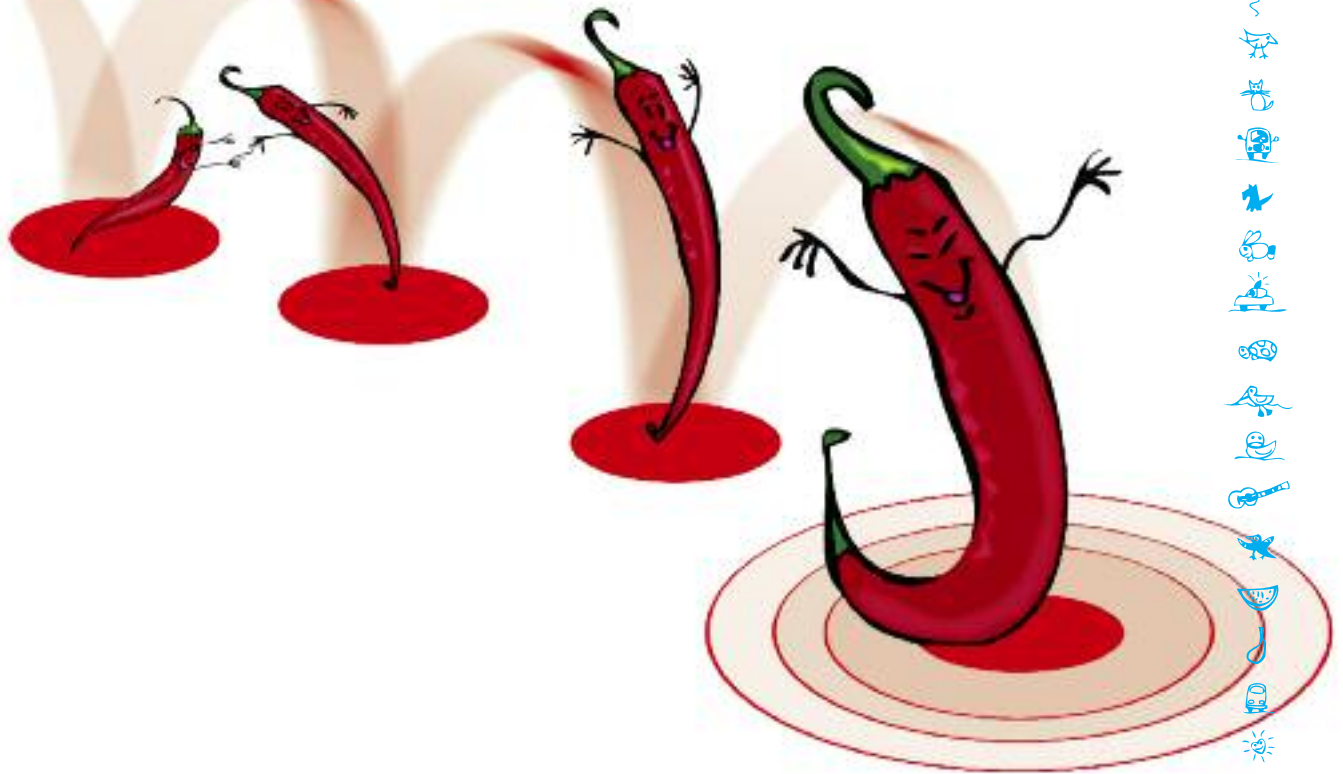

Παραμυθιάς: Έτοιμα είναι τα φρούτα να μαλώσουν, χάλασε ο κόσμος, κάτι πρέπει να κάνουμε γι' αυτό. Ας ακούσουμε ήσυχη μουσικούλα να ηρεμήσουμε. Κλείστε όλοι τα ματάκια, μην κουνιέται κανείς... 🎬 απαλή μουσική 🎬

🎬 Εισαγωγή με μια μουσική σιωπητήριο Μπετόβεν 🎬

🎬 Ύστερα από λίγο ακούγεται: μπαμ, μπαμ, μπαμ, μπαμ 🎬

Παραμυθάς: Παιδιά, βλέπω να έρχεται η καντερή Πιπεριά τραγουδώντας.

Πιπεριά: Γεια σας φρούτα, θα σας κάψω και φωτιά θα σας ανάψωω. 🎬 υψίφωνη 🎬

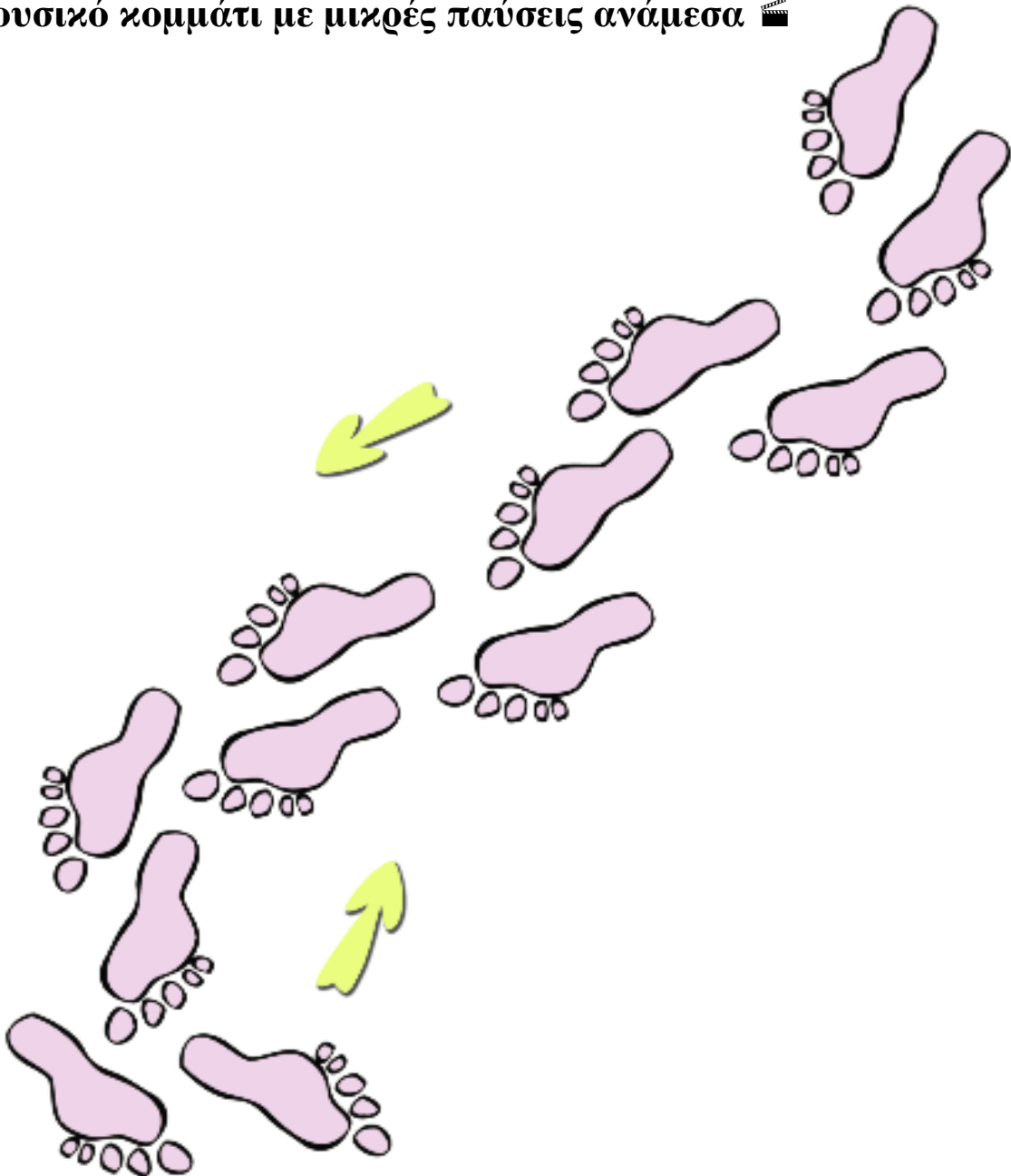

Όλα μαζί τα φρούτα: Τρέξτε όλοι, τρέξτε όλοι, όποιον πιάσει η Πιπεριά θα τον κάψει με φωτιά. Τρέξτε παιδιά! 🎬 ακούγονται όγδοα 🎬

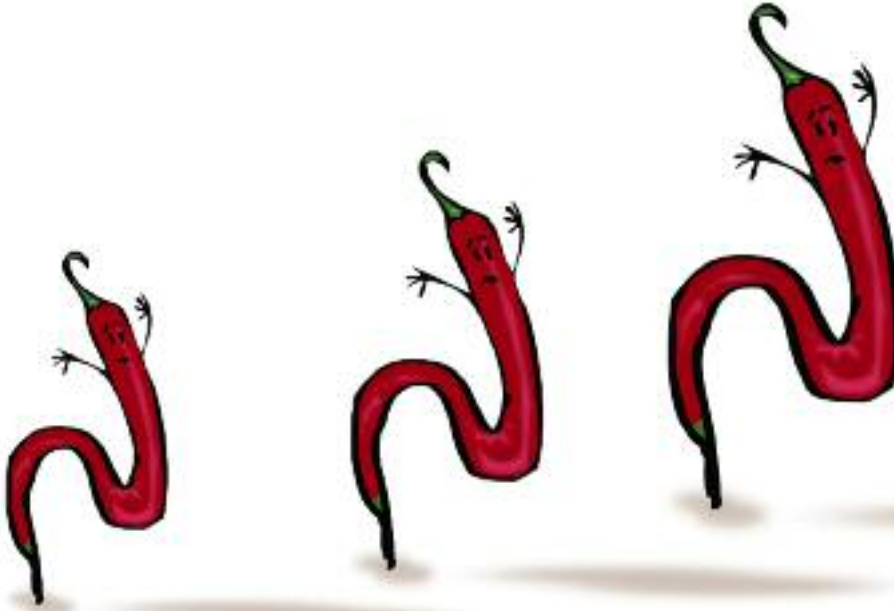

Παραμυθιάς: Σταματήστε όλοι, η Πιπεριά έσπασε το πόδι και του Ρόδη πόνεσε η κοιλιά, ένα φρουτοφόρο γρήγορα, πρέπει να τους πάμε στο Φρουτοσάκειο νοσοκομείο. 🎬 ακούγεται ήχος νοσοκομειακού 🎬.

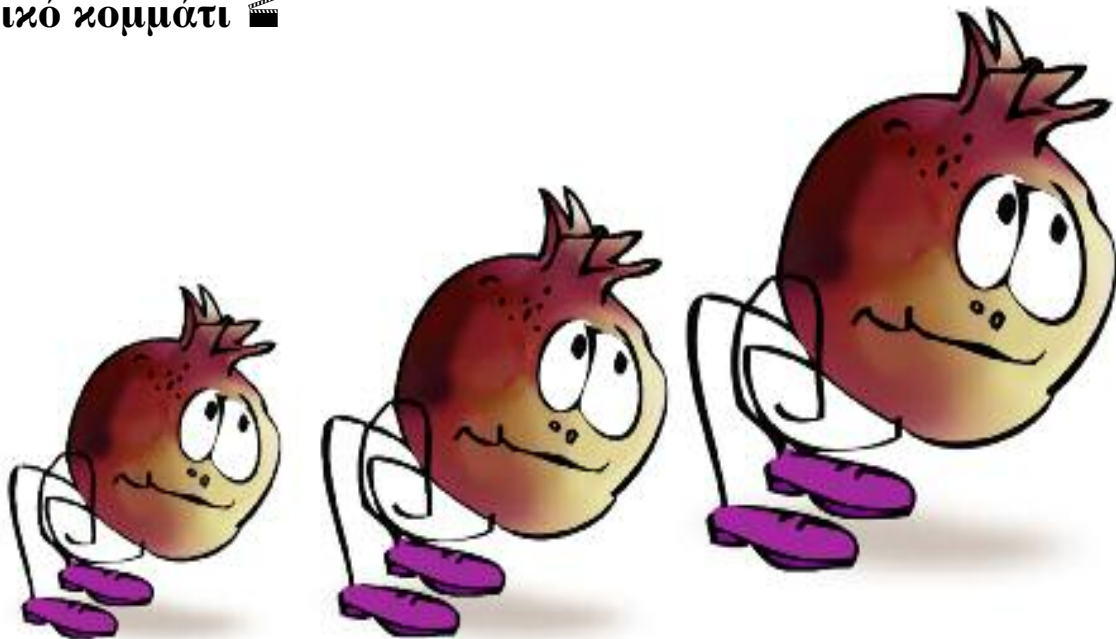
Ανεβαίνουμε στο νοσοκομειακό λεωφορείο. Εσείς, παιδιά, είστε οι οδηγοί. Με προσοχή, παρακαλώ, για να φτάσουμε στην ώρα μας. Όπου ακούγεται μουσική, θα οδηγείτε. Όπου ακούγεται παύση, θα σταματάτε. 🎬 ακούγεται ένα επαναλαμβανόμενο γρήγορο μουσικό κομμάτι με μικρές παύσεις ανάμεσα 🎬

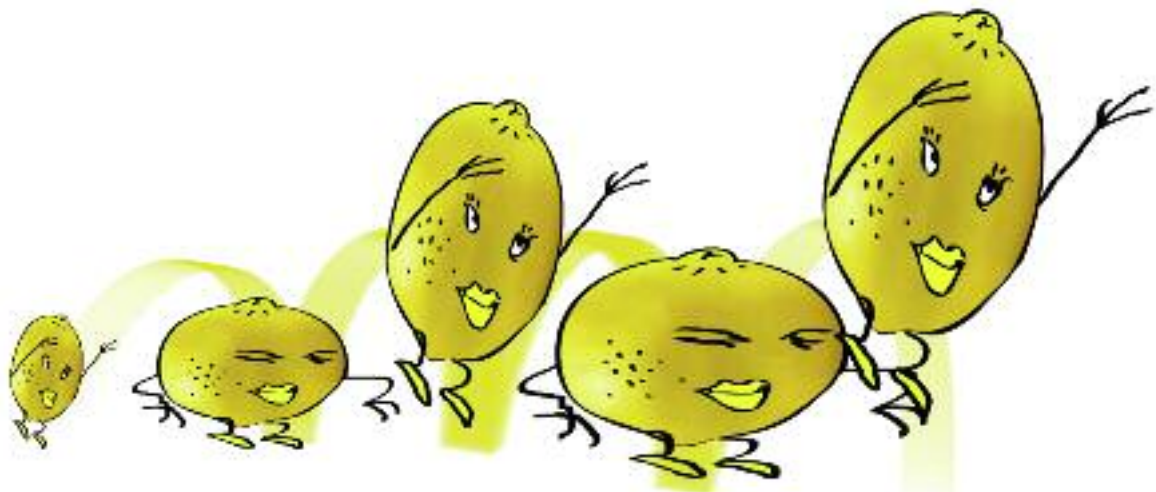
Παραμυθιάς: *Φτάσαμε! Πω, πω, τι βλέπω... Η Πιπεριά κουτσαίνει* 🎬 *ακούγεται ένα μουσικό κομμάτι* 🎬,

ο Ρόδης περπατάει σκυμμένος 🎬 *ακούγεται άλλο μουσικό κομμάτι* 🎬

και η Λεμονιά χοροπηδά από την αγωνία της! 🎬 *ακούγεται ένα τρίτο διαφορετικό μουσικό κομμάτι* 🎬

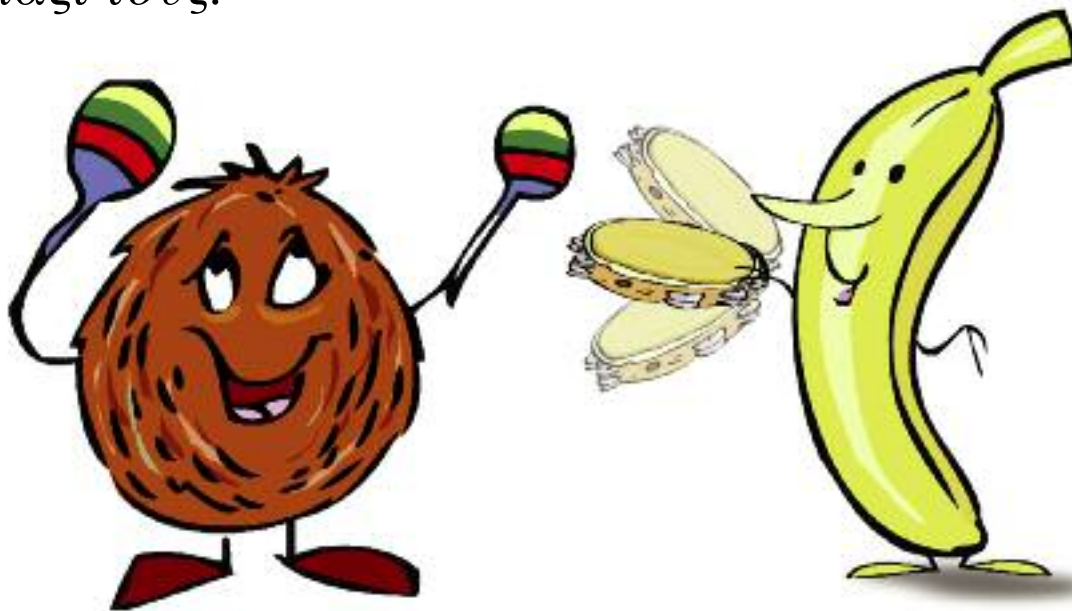

Ας κάνουμε ό,τι κάνουν! Η Πιπεριά... ακούγεται η μουσική της Πιπεριάς, ο Ρόδης... ακούγεται η μουσική του Ρόδη, και η Λεμονιά! ακούγεται η μουσική της Λεμονιάς. Πάμε όλοι μαζί από την αρχή. Ακούγονται τα τρία κομμάτια, το ένα μετά το άλλο, με μικρές παύσεις ανάμεσά τους: τα παιδιά αναγνωρίζουν το ρυθμό και κινούνται ανάλογα

Χτυπάει η πόρτα: τακ, τακ, τακ

Παραμυθιά: Έφτασε το Μάνγκο, ο Ανανάς, η Καρύδα και η Μπανάνα. Ήρθανε να διασκεδάσουν με τους φίλους μας. Ας χορέψουμε κι εμείς μαζί τους.

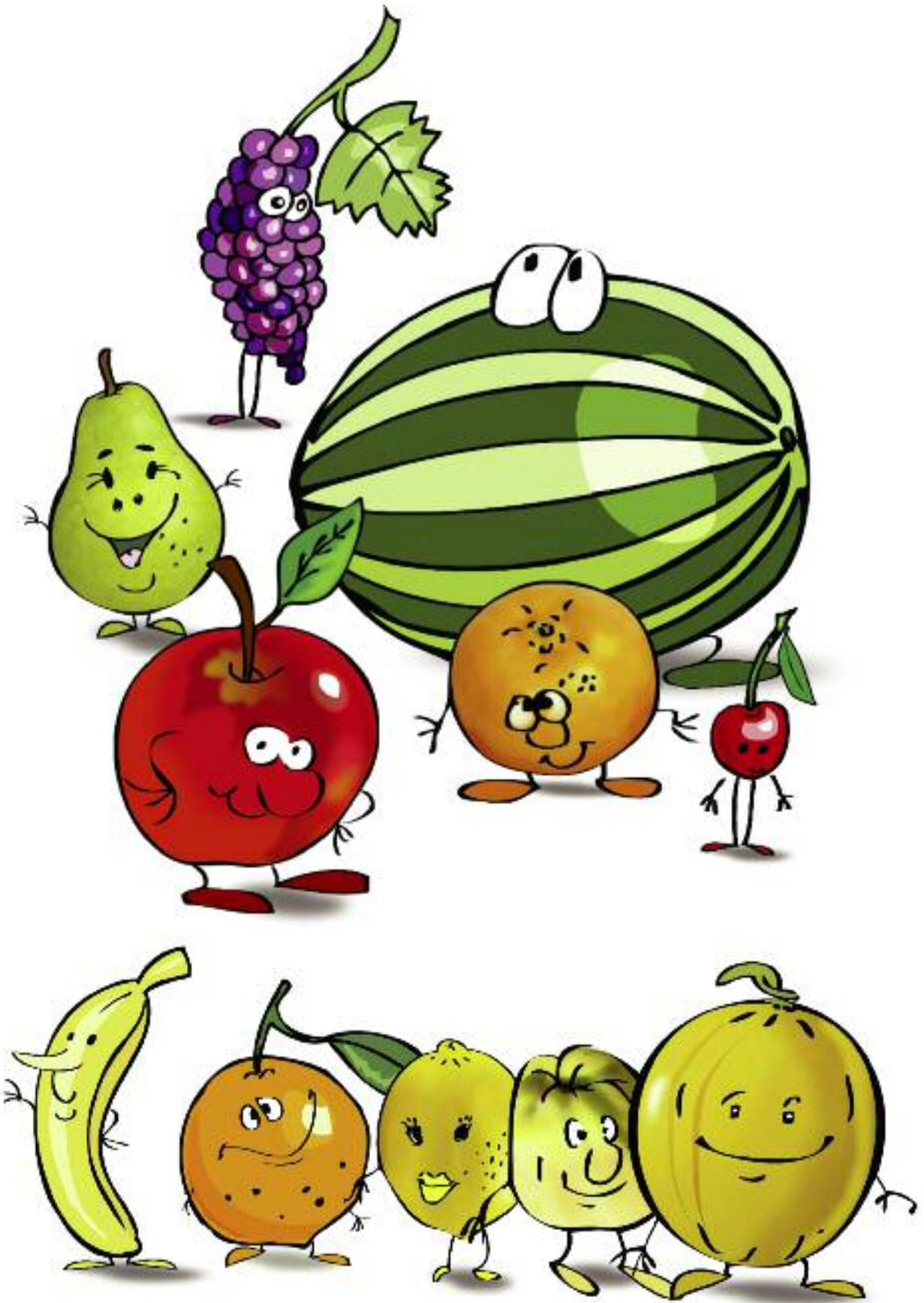
■ Ακούγεται αφρικάνικη μουσική ταμ ταμ ■

Παραμυθάς: Τι βλέπω, αγκαλιάστηκαν όλοι και λικνίζονται, πηγαίνουν το σώμα τους απαλά πέρα δώθε. Ας το κάνουμε κι εμείς... ■ ακούγεται ρυθμικό το τραγουδάκι και τα παιδιά λικνίζονται στο ρυθμό του ■

*Περαστικά σας, περαστικά σας
να ξαναβρείτε τη δροσιά σας
φρούτα του κόσμου ενωμένα
πάντα θα είμαστε αγαπημένα*

Παραμυθάς: Σσσς... ■ παύση ■ Ακούς βήματα; Κάποιος πλησιάζει το δωμάτιο του Ρόδη... Είναι η Λεμονίτσα με το Πορτοκάλι!

Λεμονίτσα: Ααααχ, κουρδίστε με, κουρδίστε με, θα σας τραγουδήσω πάλι παρέα με το Πορτοκάλι. Θα χορέψετε μαζί μας; Ας κάνουμε όλοι έναν κύκλο! Ωραία. Τώρα, ας πιαστούμε από τα χέρια. ■ κούρδισμα ■ Και... ο χορός αρχίζει! Όλοι μαζί!

Όλα καλά κι όλα ωραία
 Είμαστε όλοι μια παρέα
 Φίλοι για πάντα αγαπημένοι
 Στα παραμύθια ευτυχισμένοι

Λεμονίτσα: *Να το πούμε όλοι μαζί από την αρχή;
 Τραγουδάμε και χορεύουμε, όλοι μαζί!*

■ Το ίδιο τραγούδι το τραγουδούν όλοι μαζί και χορεύουν ■

Παραμυθάς: *Μια φορά κι έναν καιρό, ήσουν εσύ,
 ήμουν κι εγώ, και πήγαμε σε τόπο μακρινό, σε
 ευχαριστώ...*

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΡΤΕΛΕΣ

«ΚΟΥΡΔΙΣΤΑ ΦΡΟΥΤΑ»

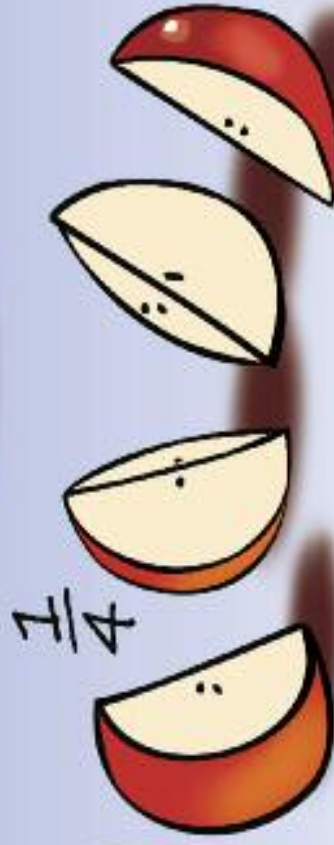
αραμύθι, παραμύθι, το κουκί και το ρεβύθι εμελώνανε
στη βρύση, πέρασε και η φακή και τα βάζει φυλακή,
και η φάβα τους φωνάζει, φακή βγάλ' τα, δεν πειράζει.

■ **αφήγηση με τέτοιο τρόπο, ώστε να ακούγονται καθαρά οι
συλλαβές και να γίνεται αντιληπτός ο ρυθμός** ■

Σας... Ησυχία... ■ **παύση** ■ Το παραμύθι μας αρχίζει, αλλά αυτό
δεν είναι ένα παραμύθι όπως τα άλλα. Σε αυτό το παραμύθι
πρέπει να μπεις κι εσύ, και να παίζεις μαζί με τους ήρωες της ιστορίας.
Λοιπόν, ξεκινάμε: Ένα - δύο - τρία, μπες μέσα στο παραμύθι γρήγορα.
Μια φορά κι έναν καιρό, ήσουν εσύ, ήμουν κι εγώ ■ **με κάποιο ρυθμό** ■,
και πήγαμε σε τόπο μακρινό... ■ **μελωδία που να δείχνει φανταστική
απόσφαιρα** ■

Σε λίγο φτάνουμε ■ **ακούγονται αργά βήματα** - ολόκληρο μέτρο ■,
πολύ αργά βαδίζεις, περπάτα πιο γρήγορα ■ **ακούγονται βήματα σε
μισό 2/4** ■, ακόμα πιο γρήγορα, δεν θα προλάβουμε τους ήρωες του
παραμυθιού ■ **ακούγονται βήματα σε 1/4** ■, μάλλον πρέπει να
τρέξουμε λίγο, αργήσαμε ■ **1/8** ■.

Ουφ, τα καταφέραμε, βρισκόμαστε στη χώρα των φρούτων. Πάμε να
γνωρίσουμε τους ήρωές μας. Πρόσεξε, όμως, εκεί που θα πάμε, πρέπει
να τραγουδάμε.

Μήλο: Καλώς τα παιδιά, πάς από δω; **☒ φωνή μπάσα ☒**
Παραμυθός: Σκεφτήκαμε να μιπούμε στο παραμύθι σας, να σας γνωρίσουμε και να γίνουμε φίλοι.

Μήλο: Γιατί, δεν μας ξέρετε; Δεν ξέρετε τα φρούτα;
Αφού είμαστε διάσημα, όλοι οι άνθρωποι μας αγαπάνε.

Παραμυθός: Ναι, αλλά εσείς δεν είσατε απλά φρούτα, είσατε «άλλα φρούτα»!

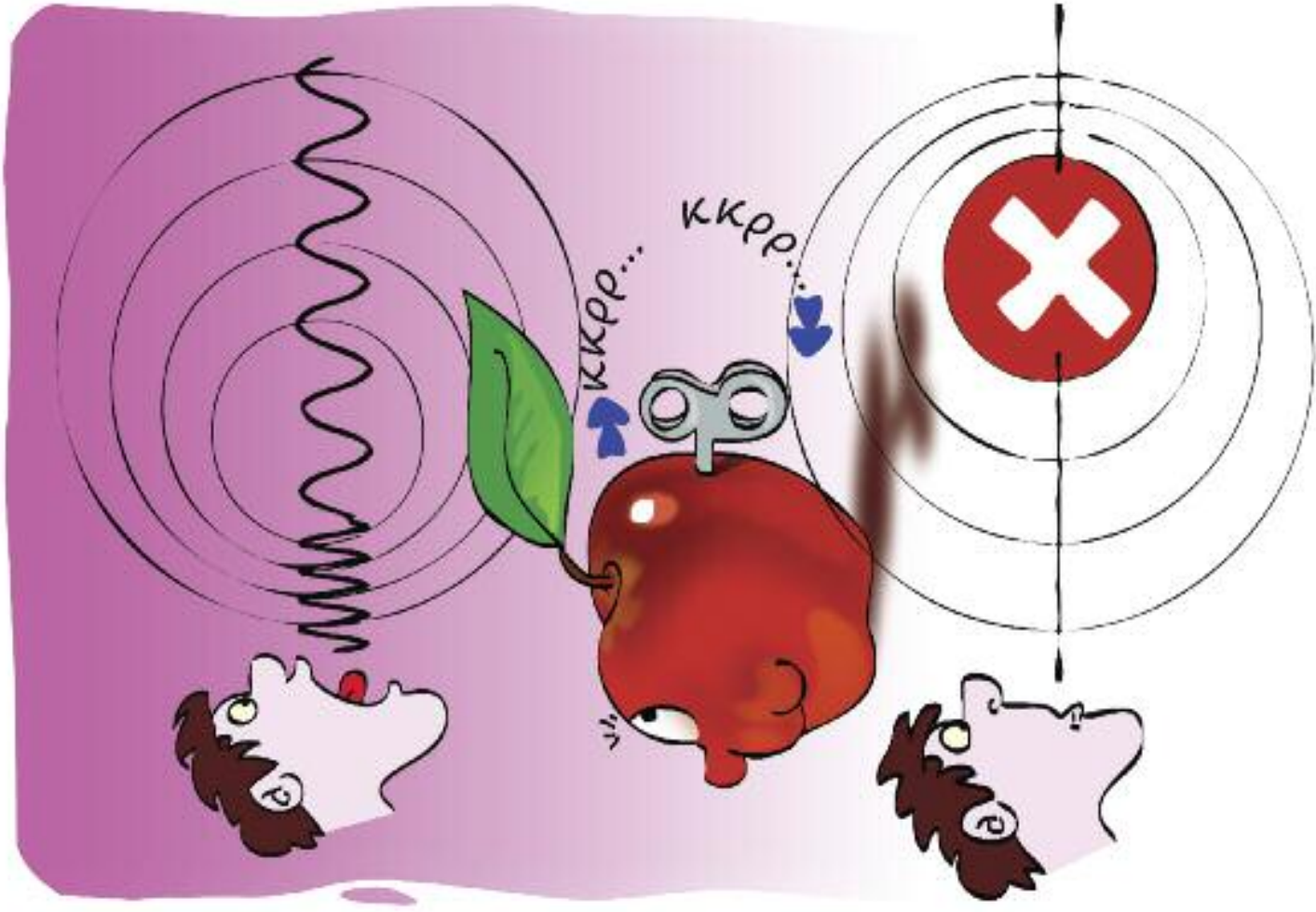
Μήλο: Ε, ναι, έχεις δίκιο, είμαστε κουρδιστά φρούτα. Όποιος μας κουρδίζει, όμως, πρέπει να χορεύει μαζί μας.

Παραμυθός: Τι λέτε, παιδιά, να τον κουρδίσουμε λίγο;

☒ μικρή παύση για να ακουστεί η απάντηση των παιδιών ☒

Μήλο: Πολύ ευχαριστώ, αλλά θα παίξετε κι εσείς μαζί μου, εγώ θα βγάλω ήχους και εσείς θα κινείστε σύμφωνα με αυτούς, εντάξει; Έλα, κούρδισέ με. **☒ ακούγεται κούρδισμα,**

το Μήλο βγάζει κάποιους ήχους, με ένταση, ύψος, χροιά ☒

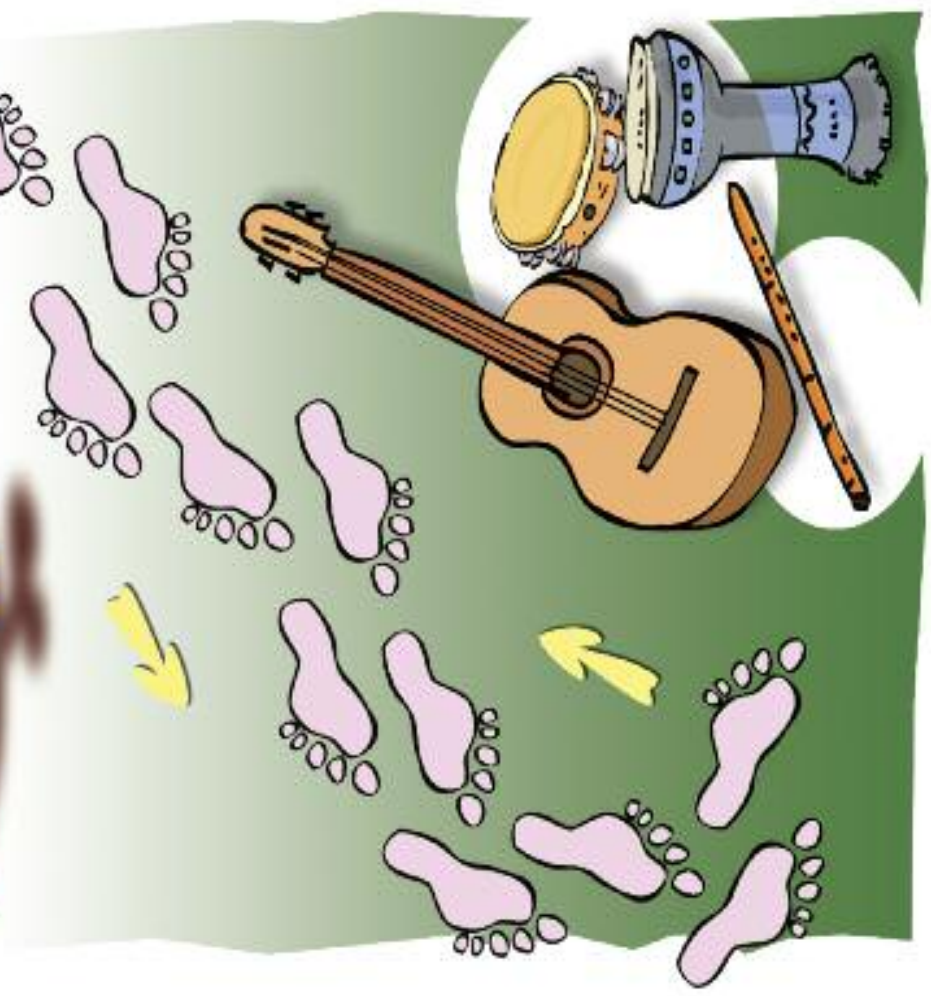

Χ. κούρδισέ με περισσότερο, θέλω να βγάλω μουσική και να τραγουδήσω. ■ **κούρδισμα και ακούγεται**

το «Μήλο μου κόκκινο», στην πρώτη στροφή σταματά **απότομα η μουσική** ■ Εε, τι κάθεται και ακούς;

Ακολούθη το ρυθμό, χτύπα τα χέρια, τα πόδια, το κεφάλι σου, ό,τι θέε, μόνο χτύπα. ■ **Ξαναρχίζει το τραγούδι με συνοδεία παλαμάκια, πόδια, κρουστά** ■

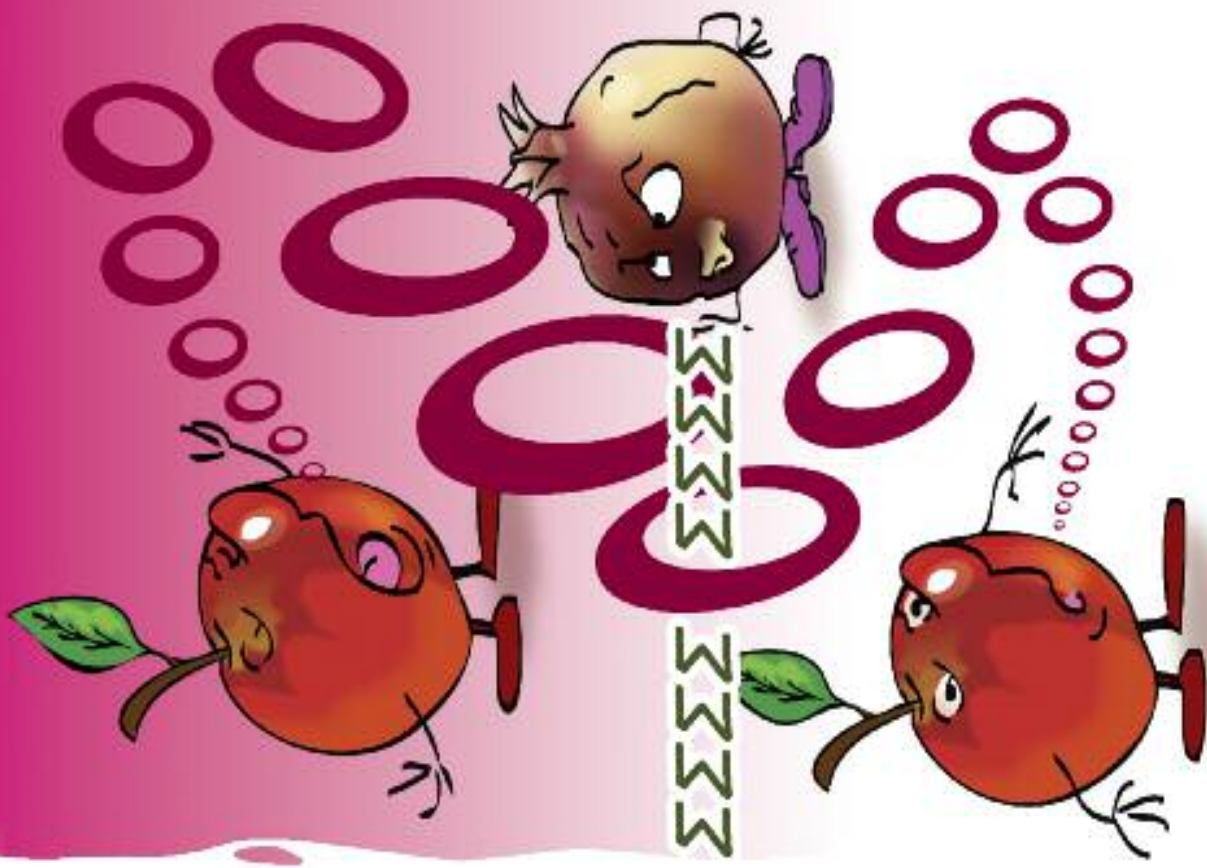
(μια πολύ ευτυχισμένο, οι άνθρωποι με αγαπάνε, με τρώνε για τις βιταμίνες μου, με βάζουν στα τραγούδια τους, οι αρρώστιες με φοβούνται, είμαι δυνατόooooooooo.

☐ ήχος μακρύς αυξανόμενος ☐

Ρόδι: Σσας... Ησυχία!

Μήλο: Είμαι δυνατόooooooooooooo.

☐ ήχος μακρύς που ελαττώνεται ☐

όδι: Άκουσα το τραγούδι μου και ήρθα και εγώ. Τι κάνετε; Είστε καλά; Πώς από δω; **■ μιλάει κοφτά ■**

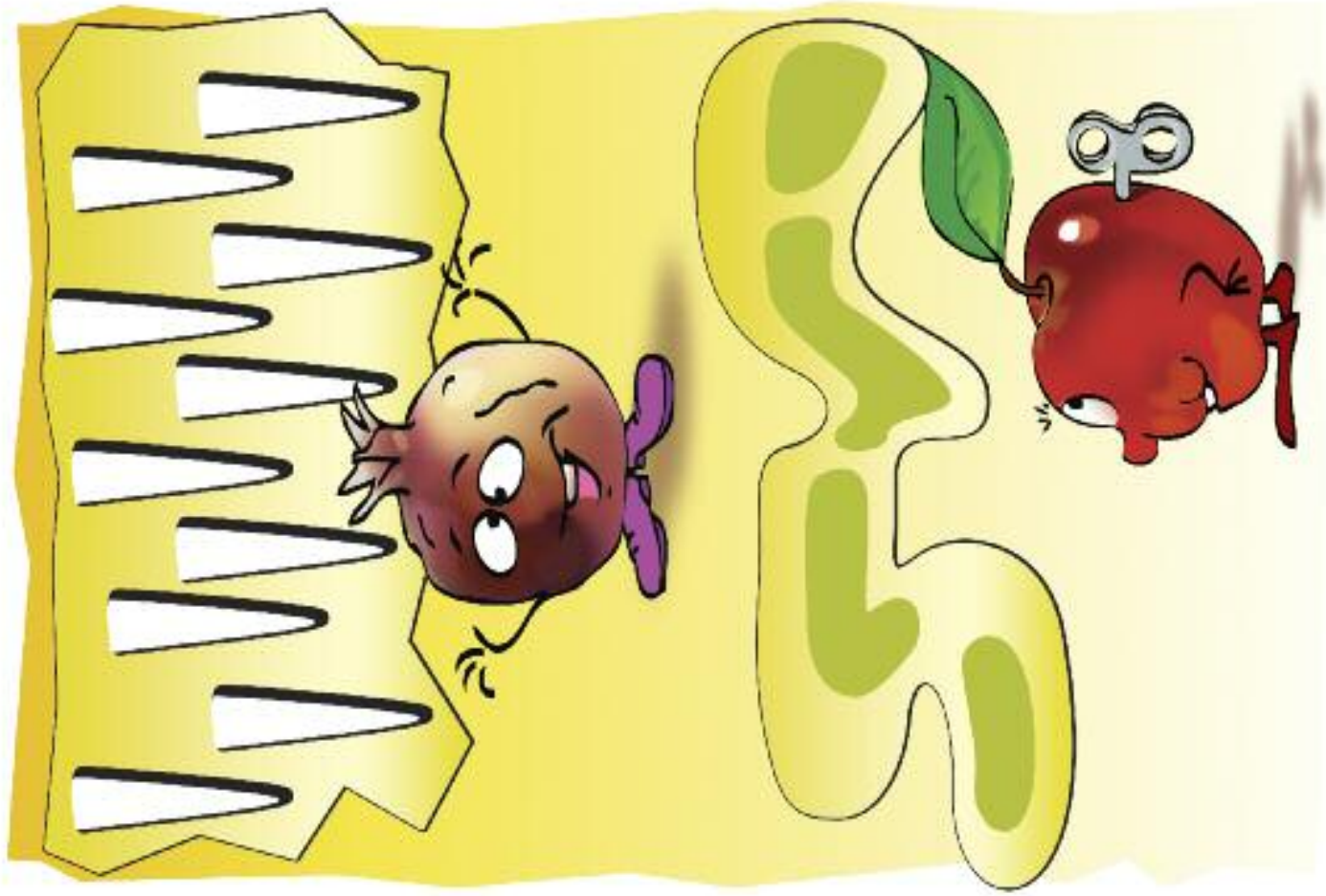
Μήλο: Το τραγούδι μου θέλεις να πεις.

Ρόδι: Γιατί, σε λένε ρόιδο βαμμένο; Χα, χα, χα, χα, χα.
■ κοφτά και ψηλά ■

Μήλο: Όχι, με λένε μήλο μου κόκκινο, χι, χι, χι, χιισιισι.

■ ήχος μακρύς - συνεχόμενα και χαμηλά ■

Παραμυθιά: Σσσς... Σταματήστε **■ παύση ■**, το τραγούδι δεν ανήκει σε κανέναν. Το τραγούδι γράφτηκε για μια όμορφη κοπέλα που μοιάζει με μήλο και ρόιδο, δροσερή, με κόκκινα μάγουλα, για άλλον γράφτηκε και μαλώνετε εσείς;

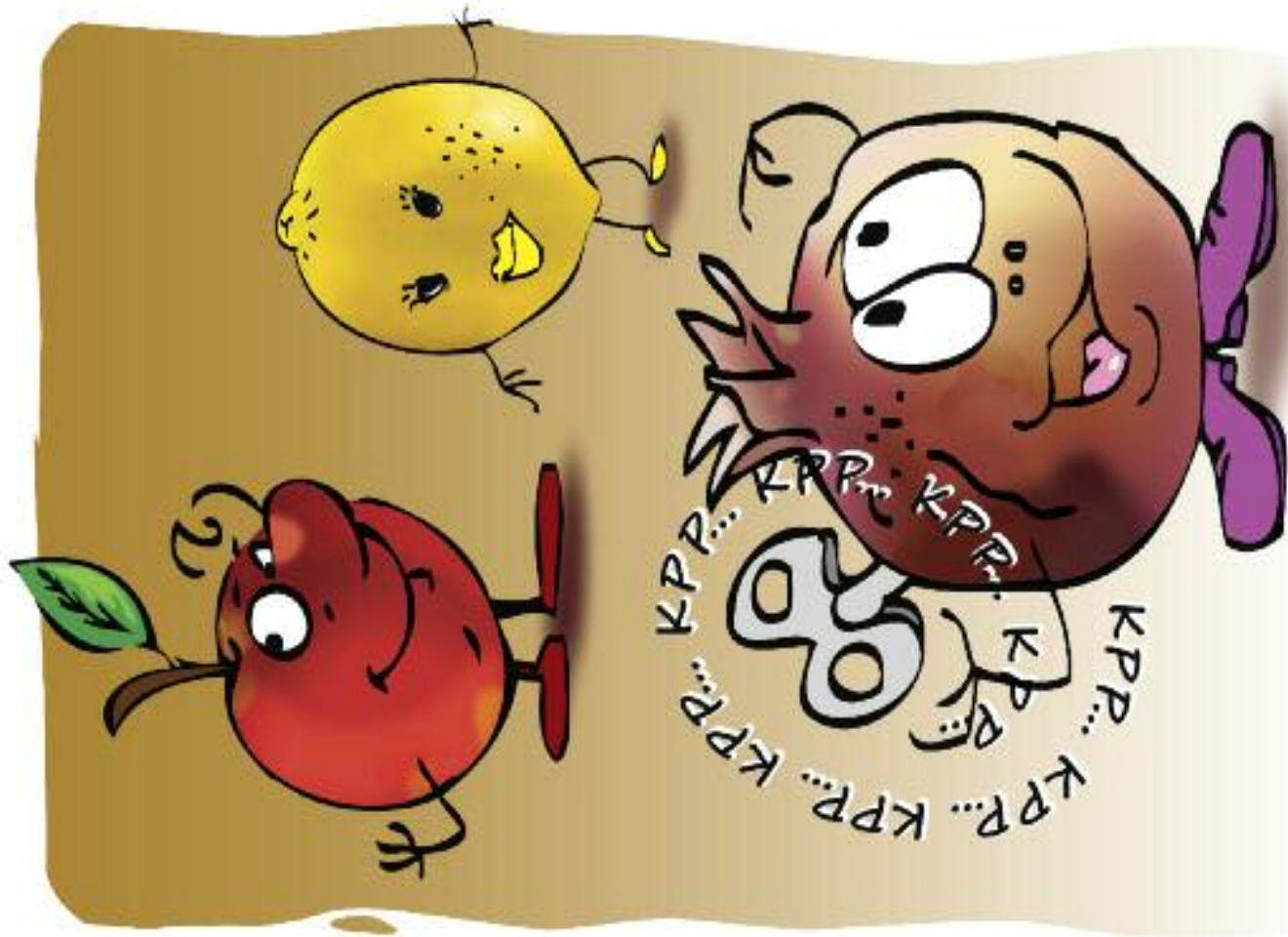
Μήλο: Το ένα μήλο την ημέρα το γιατρό τον κάνει πέρα, για ποιον γράφτηκε;

Ρόδι: Ποιο φρούτο είναι τυχερό και γουρλίδικο;

Είμαι γεμάτο τύχη! Ωχ, τι βλέεεεεεεεεε; Έρχεται η Λεμονίτσαααα! Αχ, κουρδίστε με γρήγορα να πάρω φόρα, μιμιμμι, φαφαφαααααα, νιονιονιοοοοοο. **■ κούρδισμα με το σήμα της έναρξης 1-2-3 και νιονιονιοοοοοο.**

■ ακούγεται το τραγούδι «Λεμονάκι μυρωδάτο» **■**

Στην πρώτη στροφή βοηθήστε και σεις, **■** χτυπούν το ρυθμό **■**

εμονίτσα: ❖ μιλάει χαμηλά ❖ Σε ευχαριστώ πολύ Ρόδι μου, με συγκίνησες.

Ρόδι: ❖ μιλάει ψηλά και κοφτά ❖ Ωωω, στην ομορφιά και στη δροσιά σου τραγουδιώ και το χέρι σου φιλάω.

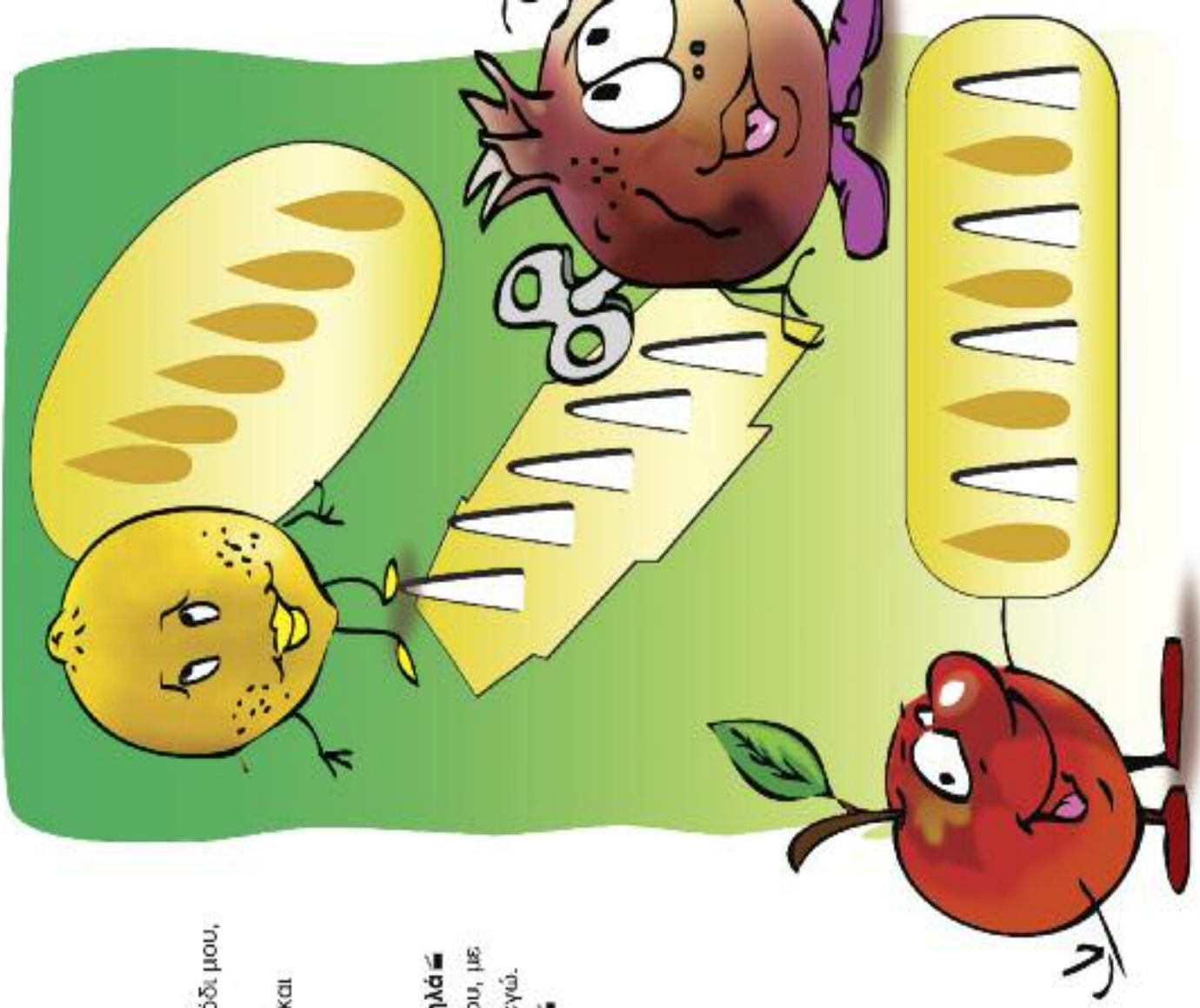
Λεμονίτσα: Ωωωω. ❖ χαμηλά ❖

Ρόδι: Ωωωω. ❖ ψηλά ❖

Μήλο: ❖ κοροϊδεύοντας ❖ Ωωωω. ❖ μια ψηλά μια χαμηλά ❖

Λεμονίτσα: ❖ μιλάει χαμηλά ❖ Σε ευχαριστώ πολύ Ρόδι μου, με συγκίνησες. Αχ, κουράστηκε με, θέλω να τραγουδήσω κι εγώ.

Παιδιά, χορέψτε μαζί μου! ❖ **κούρδισμα 1-2-3 και...** ❖

Εν είμαι μόνη, δεν είμαι μόνη
Είμαι το κίτρινο λεμόνι

Έχω τους φίλους μου παρέα και η ζωή είναι ωραία
Δεν είμαι μόνη, δεν είμαι μόνη

Έχω το κίτρινο κυδώνι

Που η ομορφιά του είναι κρυμμένη

Μέσα σε χνούδι φυλαγμένη

Δεν είμαι μόνη, δεν είμαι μόνη

Έχω το κίτρινο πεπόνι.

Όλη τη γλύκα του χαρίζει.

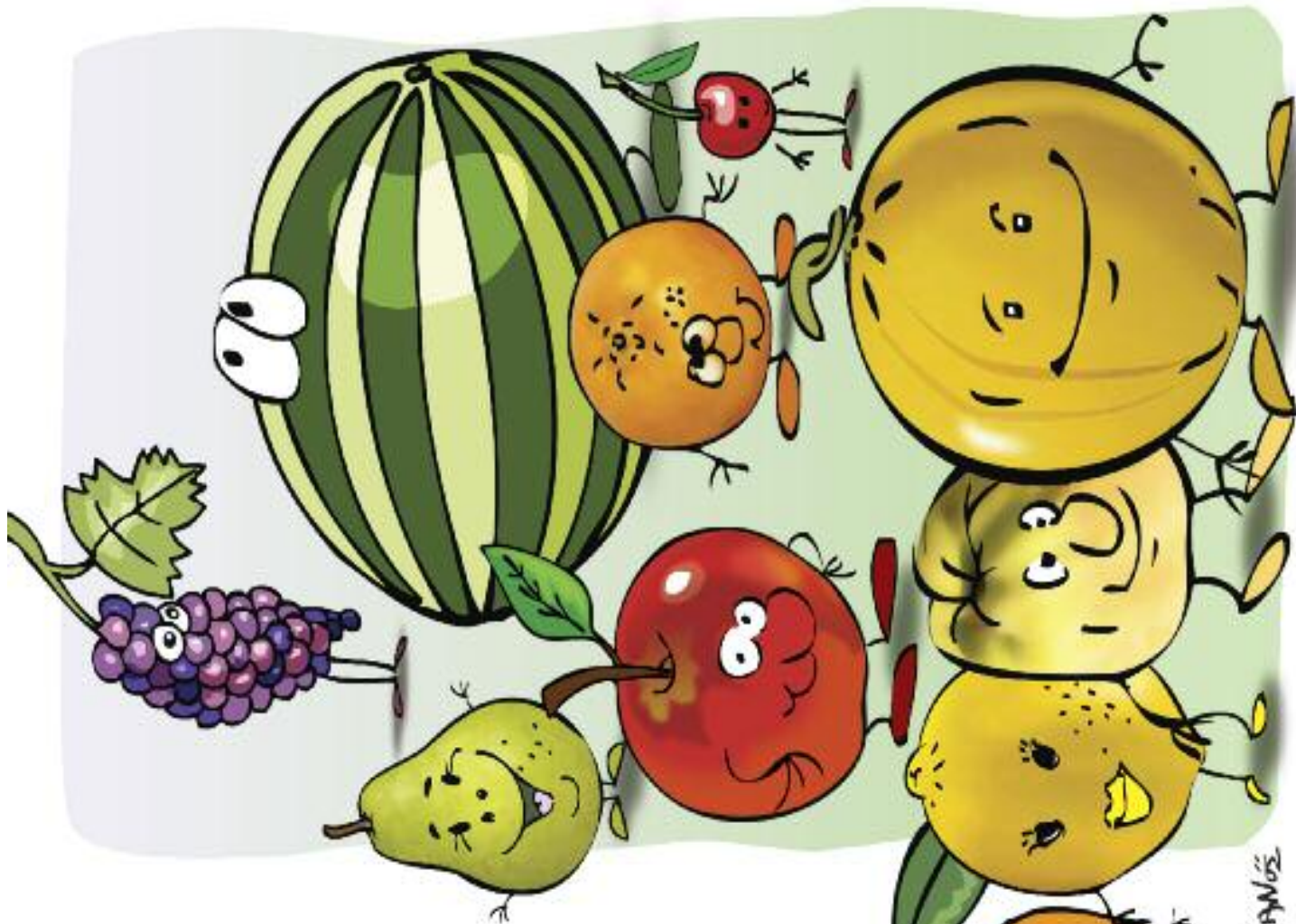
Και όλους γύρω τους δροσίζει **βαλς**

όδι: Με πληγώνει το Λεμόνι, δηλαδή εμείς δεν είμαστε φίλοι σου, Λεμονίτσα;

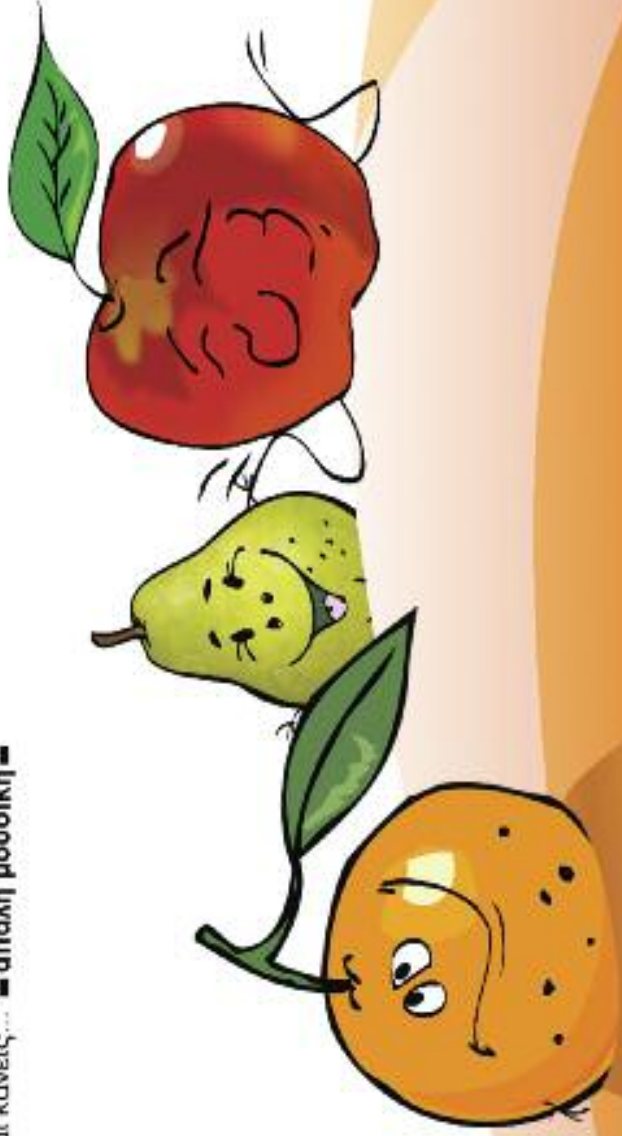
Λεμονίτσα: Ωαώω, δεν ήθελα να πω αυτό, όλα τα καιρδιστά φρούτα είμαστε μια παρέα, αλλά το Λεμόνι, το Κυδώνι και το Πεπόνι έχουν το ίδιο χρώμα και στο τέλος φωνάζουν και «όνι». Όμως έχετε δίκιο, κύρινα φρούτα και πορτοκαλιά, κόκκινα και πράσινα, είμαστε αγαπημένοι φίλοι κι ασ φωνάζουμε στο τέλος -ήλα/μήλο, -ίνι/μανταρίνι, -όνι/λεμόνι, -ούζι/καρπούζι, -άλι/πορτοκάλι -άνα/μπανάνα, -άδι/αχλάδι, -άσι/κεράσι, -ύλι/σταφύλι, όλοι αγαπημένοι φίλοι. [με αυτές τις λέξεις θα γίνει παιχνίδι με τα χαρακτηριστικά του ήχου]

ηοκίηλνός

αραμυθιάς: Αναστατώθηκαν τα φρούτα. Κάτι πρέπει να κάνουμε γι' αυτό. Ας ακούσουμε ήσυχη μουσική, να ηρεμήσουμε. Κλείστε όλοι τα ματάκια, μην κουνιέται κανείς... ❧ **απαλή μουσική** ❧

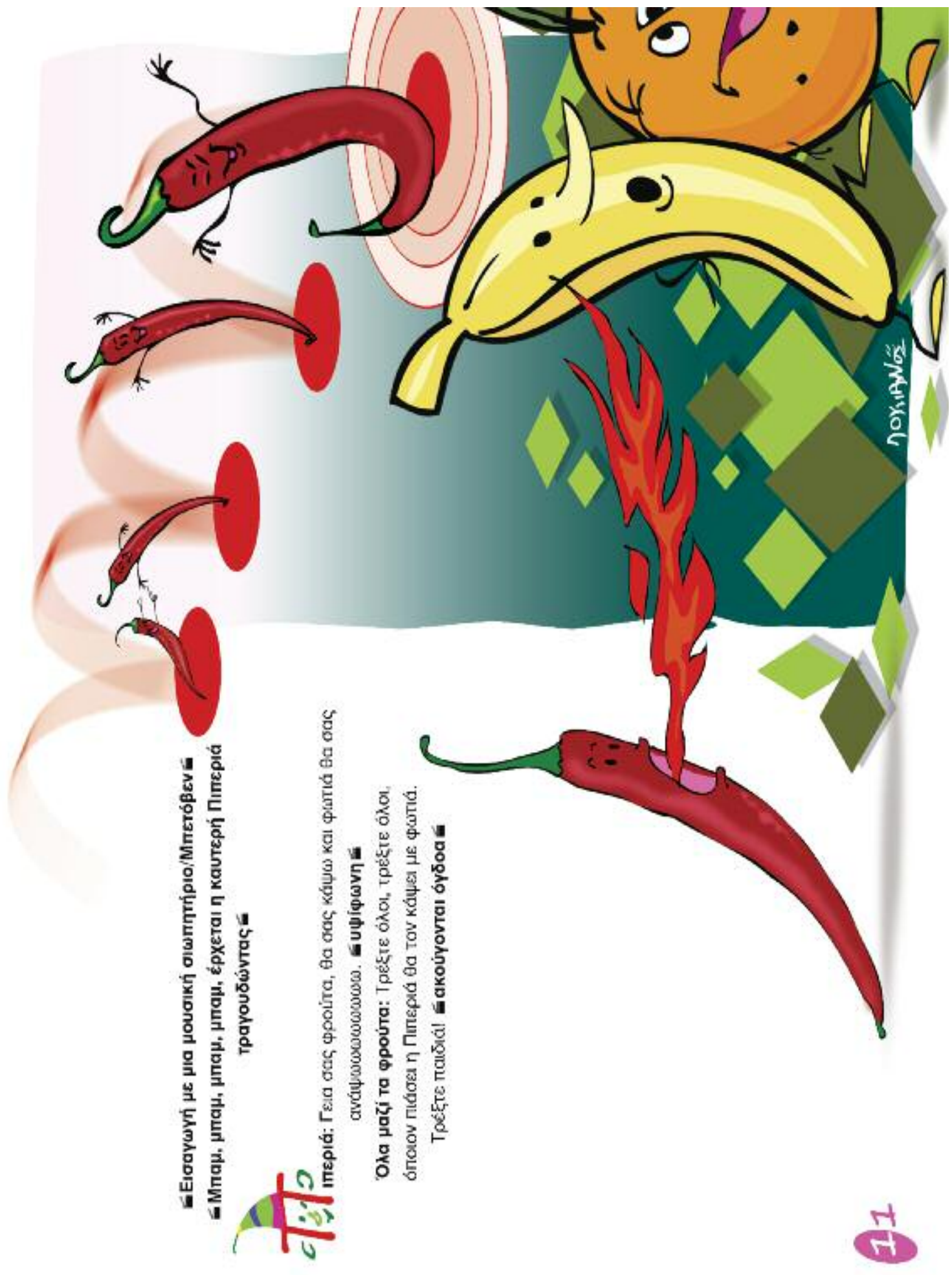
- Εισαγωγή με μια μουσική σιωπητήριο/Μπετόβεν
- Μπαμ, μπαμ, μπαμ, έρχεται η καυτερή Πιπεριά τραγουδώντας

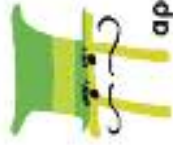

Πιπεριά: Γεια σας φρούτα, θα σας κάψω και φωτιά θα σας ανάψω κωκωκωκωκω. ■ **υψίφωνη** ■

Όλα μαζί τα φρούτα: Τρέξτε όλοι, τρέξτε όλοι, όποιον πιάσει η Πιπεριά θα τον κάψει με φωτιά.

Τρέξτε παιδιά! ■ **ακούγονται όγδοα** ■

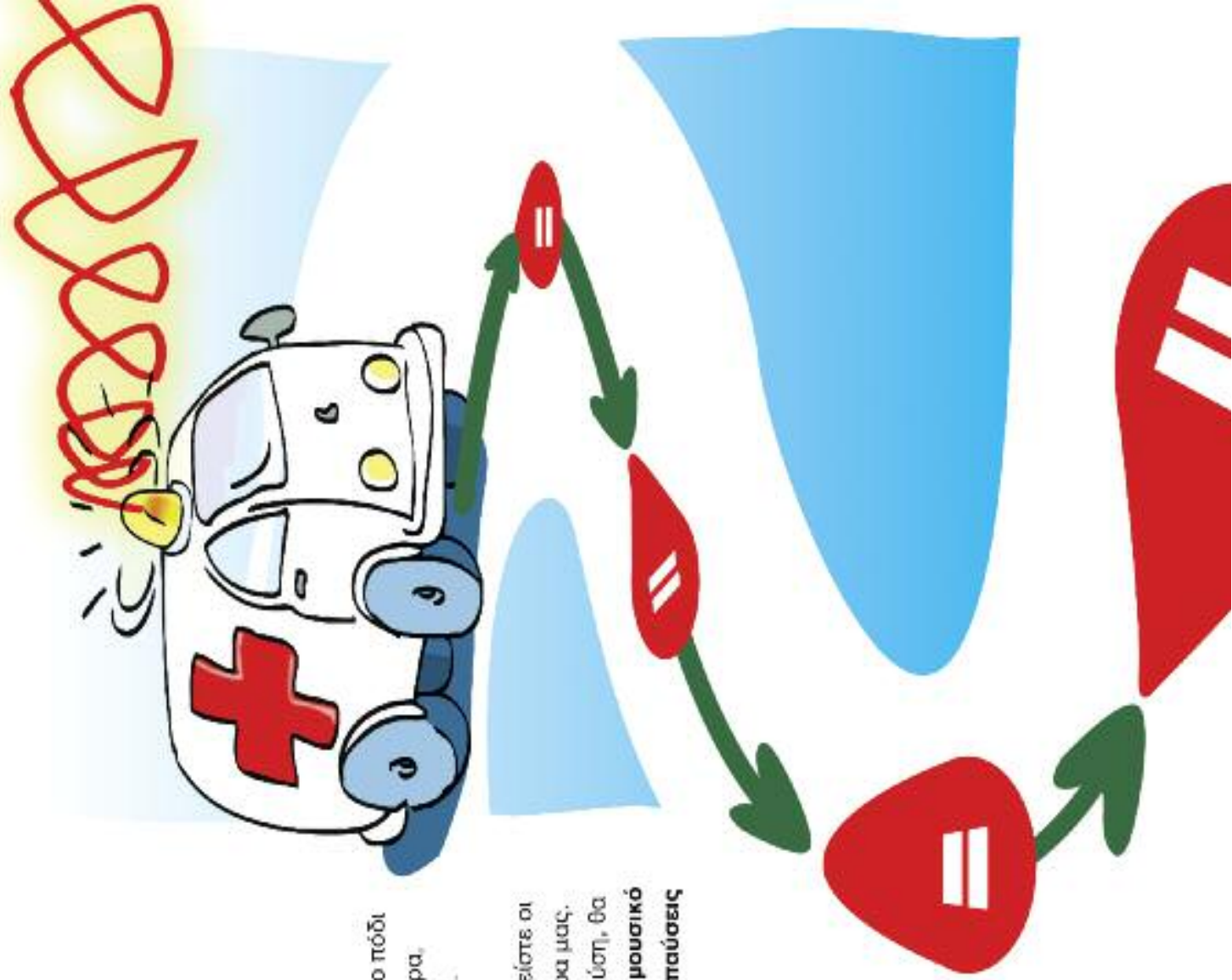

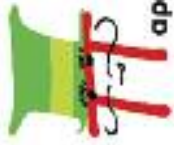

αραμυθιάς: Σταματήστε όλοι, η Πιπεριά έσπασε το πόδι και του Ρόδη πόνεσε η κοιλιά, ένα φρουτοφόρο γρήγορα, πρέπει να τους πάμε στο φρουτοσάκιο νοσοκομείο.

≡ ακούγεται ήχος νοσοκομειακού ≡

Ανεβαινουμε στο νοσοκομειακό λεωφορείο. Εσείς, παιδιά, είστε οι οδηγοί. Με προσοχή, παρακαλώ, για να φτάσουμε στην ώρα μας. Όπου ακούγεται μουσική, θα οδηγείτε. Όπου ακούγεται παύση, θα σταματάτε. **≡ ακούγεται ένα επαναλαμβανόμενο γρήγορο μουσικό κομμάτι – τα παιδιά, όταν το ακούν, θα τρέχουν, ενώ στις παύσεις θα σταματούν ≡**

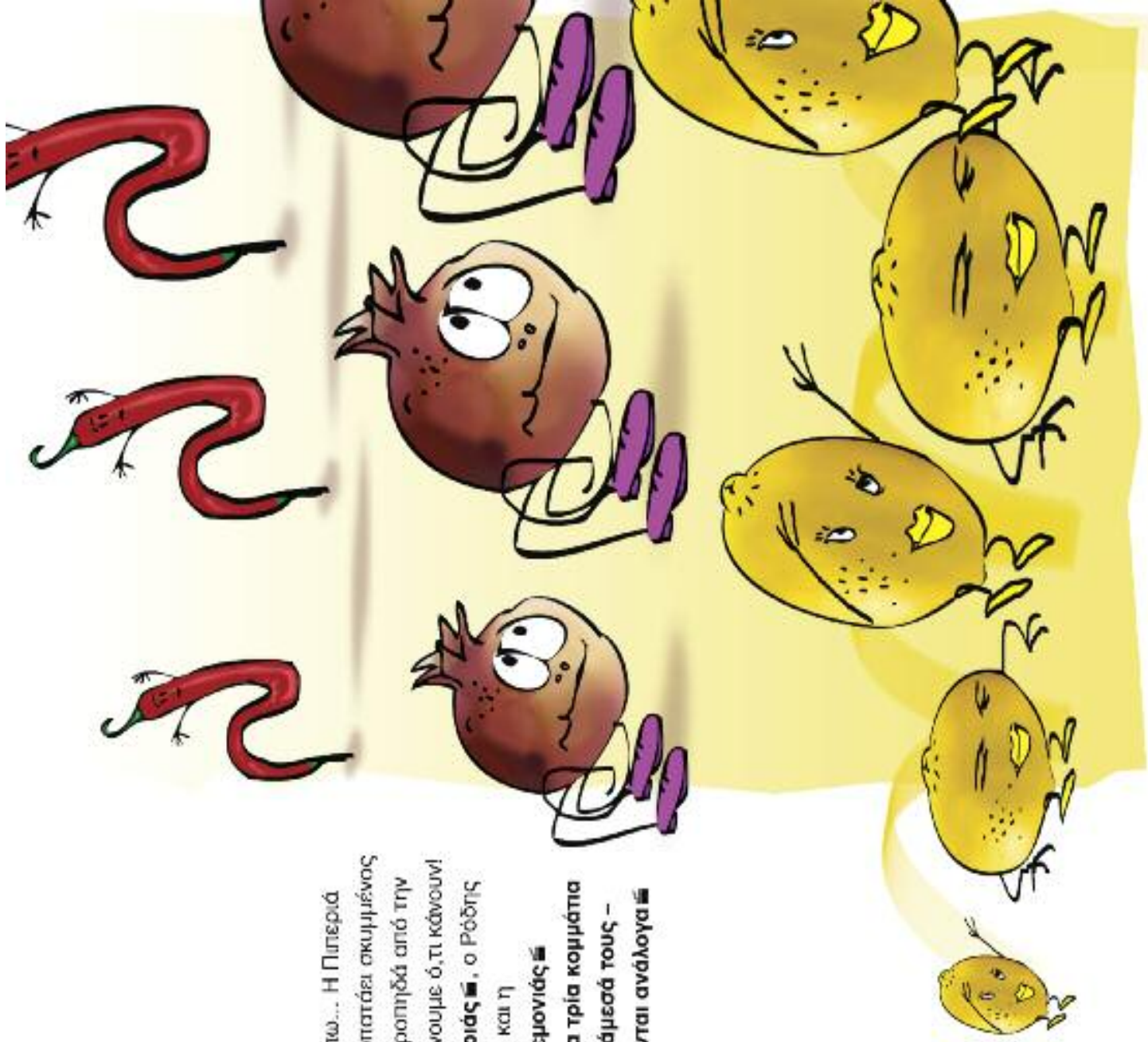

αραμυθάς: Φτάσαμε! Πω, πω, τι βλέπω... Η Πιπεριά
κουτσαίνει ακούγεται μουσική , ο Ρόδης περπατάει σκιμμένος
 ακούγεται άλλη μουσική και η Λεμονιά χοροπηδά από την
αγωνία της! ακούγεται άλλη μουσική Ας κάνουμε ό,τι κάνουν!
Η Πιπεριά... ακούγεται η μουσική της Πιπεριάς , ο Ρόδης
 ακούγεται η μουσική του Ρόδη και η

Λεμονιά! ακούγεται η μουσική της Λεμονιάς

Πάμε όλοι μαζί από την αρχή. ακούγονται τα τρία κομμάτια
το ένα μετά το άλλο, με μικρές παύσεις ανάμεσά τους -
τα παιδιά αναγνωρίζουν το ρυθμό και κινούνται ανάλογα

❖ χτυπάει η πόρτα τακ τακ τακ ❖

αραμυθός: Έφτασε το Μάνγκο, ο Ανανάς, η Καρύδα και η Μπανάνα. Ήρθανε να διασκεδάσουν με τους φίλους μας.

Ας χορέψουμε κι εμείς μαζί τους.

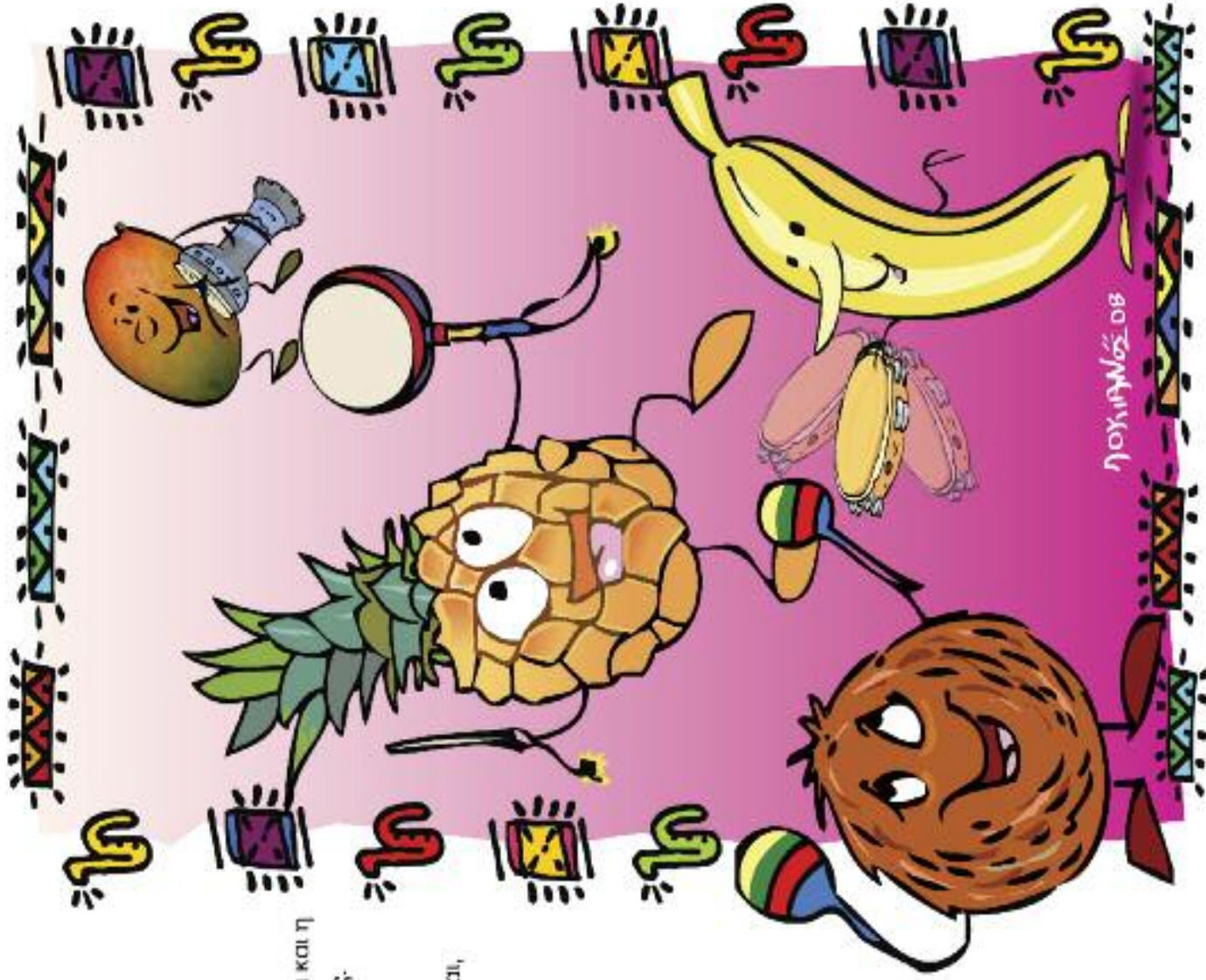
❖ **Ακούγεται αφρικάνικη μουσική ταμ ταμ ❖**

Παραμυθός: Τι βλέπω, αγκαλιάστηκαν όλοι και λικνίζονται, πηγαίνουν το σώμα τους απαλά πέρα δώθε.

Ας το κάνουμε κι εμείς...

❖ **ακούγεται ρυθμικό το τραγουδάκι και τα παιδιά λικνίζονται στο ρυθμό του ❖**

Περαστικά σας, περαστικά σας να ξαναβρείτε τη δροσιά σας φρούτα του κόσμου ενωμένα πάντα θα είμαστε αγαπημένα

λογοτεχνικός οβ

αραμυθιάς: Σσασσ... ❑ **παύση** ❑ Ακούς βήματα;
Κάποιος πλησιάζει το δωμάτιο του Ρόδη.

❑ **εκεί που γίνεται χαμός με φωνές, ακούγεται χτύπημα
στην πόρτα τακ τακ - παύση - παύση - τακ τακ τακ** ❑

Είναι η Λεμονίτσα με το Πορτοκάλι!

Λεμονίτσα: Άσασχ, κουρδίστε με, κουρδίστε με, θα σας
τραγουδήσω πάλι παρέα με το Πορτοκάλι

Θα χορέψετε μαζί μας; ❑ **κούρδισμα** ❑

Όλα καλά κι όλα ωραία
Είμαστε όλοι μια παρέα
Φόλοι για πάντα αγαπημένοι
Στα παραμύθια ευτυχισμένοι

❑ **Το ίδιο τραγούδι το τραγουδούν όλοι μαζί και χορεύουν** ❑

Παραμυθιάς: Μια φορά κι έναν καιρό, ήσουν εσύ,
ήμουν κι εγώ, και πήγαμε σε τόπο μακρινό...

KPP... KPP... KPP... KPP...
KPP... KPP... KPP... KPP...
KPP... KPP... KPP... KPP...

ΜΗΛΟΧΗΡΑΝΟΣ_08

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Όλα είναι θέμα Παιδείας

ISBN (set): 978-960-98511-0-7

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ
Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αρχικής
Επαγγελματικής Κατάρτισης

ΕΙΔΙΚΗ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
Κ.Π.Σ. Υπ.Ε.Π.Θ.